

เพลง
รักกันครึ่ง
คนหนึ่ง

ผมรักหญิงคนหนึ่ง

แปลจาก

“I Loved a Girl”

By

Walter Trobisch

By permission of the author

ได้รับอนุญาตจากศิษยาภิบาล โทรบิช

พิมพ์โดย

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปฎิพัทธ์ พระนคร,4

เราควรจะเจริญรอยตามหลักพระคัมภีร์ที่สอนว่า

1. “จงกระทำทุกสิ่งให้เป็นทีถวายพระเกียรติยศแก่พระเจ้า” (1 โครินธ์ 10:31)
2. “พระคริสต์ก็จะได้รับเกียรติยศในร่างกายของข้าพเจ้า” (ฟิลิปปี 1: 20)
3. “จงให้การสมรสนั้นเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวงและให้ที่นอนปราศจากมลทิน” (ฮีบรู 13:4)
4. “ให้ท่านทุกคนได้รู้จักมีภรรยาในทางบริสุทธิ์” (1 เธสะโลนิกา 4:4)
5. “ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์” (1 โครินธ์ 6:15)
6. “ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์” (1 โครินธ์

6: 19)

คำนำ

เรื่องนี้เป็นเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นจริงในประเทศเคมารูน ทวีปอาฟริกา เป็นจดหมายโต้ตอบระหว่างชายหนุ่มผู้หนึ่ง กับศาสตราจารย์ท่านหนึ่ง กล่าวถึงการที่เขาได้ล่วงเกินต่อหญิงคนหนึ่ง ซึ่งเป็น การผิดพระบัญญัติของพระเจ้า จนต้องถูกคริสตจักรประจำท้องถิ่นลงโทษโดยที่เขาไม่รู้เลยว่า การกระทำของเขาเป็นการประทุพผิดเนื้อหาเต็มไปด้วยสาระที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

หนังสือเล่มนี้ ได้แปลเป็นภาษาต่างประเทศหลายภาษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ปัญหาเรื่องเพศนี้ เป็นปัญหาของทุกประเทศทั่วโลก ไม่ใช่เฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งเท่านั้น ฉะนั้นบรรดาบิดามารดา และครูบาอาจารย์ควรจะสั่งสอนเยาวชนให้รู้ไว้ เพราะเป็นวิทยาการที่สำคัญแขนงหนึ่งของชีวิต

สมัยก่อน ๆ หากใครพูดถึงเรื่องเพศ หรือสั่งสอนเรื่องเกี่ยวกับเพศก็มักจะถูกกล่าวหาว่า เป็นคนหยาบโลน แต่สมัยปัจจุบันนี้ ความรู้เรื่องเกี่ยวกับทางเพศมีกว้างขวางยิ่งขึ้น แต่ที่น่าเสียดายก็คือ โดยมากหนุ่มสาวมักไปเรียนรู้จากปากคำของเพื่อนร่วมเพศเดียวกัน หรือจากหนังสือประเภทลามกอนาจาร ซึ่งได้ความรู้มาผิด ๆ ถูก ๆ

หนังสือเล่มนี้ จึงเป็นกุญแจไขความสว่างให้แก่หนุ่มสาว และเยาวชนมิให้หลงผิด และเป็นพลังที่จะผลักดันผู้ที่หลงผิดให้ได้พบความจริงที่ถูกต้อง พระวจนะของพระเจ้าสอนว่า อวัยวะทุกส่วนแห่งร่างกายของมนุษย์เป็นพระวิหารของพระเจ้า (ดู 1 โครินธ์ 3: 16, 17) ถ้าหากว่าร่างกายของเราเป็นพระวิหารของพระเจ้าแล้ว เราก็ควรจะถือว่าอวัยวะเพศ เป็นส่วนหนึ่งแห่งวิหารของพระเจ้าด้วย ฉะนั้น เราควรจะเคารพ และระมัดระวังรักษาอวัยวะทุกส่วนของร่างกายของเราให้สะอาดและบริสุทธิ์ เพราะการที่พระเจ้าทรงนมรมิตขึ้น ก็ประสงค์ให้เกิดคุณประโยชน์แก่ผู้อื่นและแก่ตัวเราเอง

ผมรักผู้หญิงคนหนึ่ง

ตำบล.....

8 มกราคม ค.ศ.....

เรียนท่านอาจารย์ที่เคารพ

ผมจำเป็นต้องเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงอาจารย์เพราะผมรู้สึกอายเกินกว่าที่จะมาพบอาจารย์ได้ด้วยตนเอง นอกจากนั้นผมยังไม่มีเงินพอสำหรับค่าเดินทางอีกด้วย เพราะเดี๋ยวนี้ผมถูกไล่ออกจากการเป็นครูแล้ว และยังว่างงานอยู่

เมื่อวันศุกร์ที่แล้ว ผมเกิดรักผู้หญิงคนหนึ่งขึ้นมาอย่างจับใจ ผมหักห้ามใจไม่ไหว จึงได้ร่วมประเวณีกับเธอ หญิงคนนั้นยังไม่มีคู่อีก ไม่มีคู่หมั้น และยังมีสามเฒ่า ในเมื่อไม่มีใครเป็นเจ้าของเธอเช่นนี้ การกระทำของผมจึงไม่น่าจะเป็นการผิดต่อผู้ใด แต่ผมเองก็ไม่เคยคิดว่าจะแต่งงานกับหญิงนั้น เพราะแม้กระทั่งชื่อของเธอผมก็ยังไม่รู้จัก ผมไม่เข้าใจว่า เหตุใดทางคริสตจักรจึงลงโทษผม โดยกล่าวโทษว่าผมเป็นคนผิดประเวณี และตัดสิทธิ์มิให้ผมถือพิธีสมรสในคริสตจักรเป็นเวลาหกเดือน

นักเรียนคนหนึ่งของผม ได้นำเอาเรื่องราวของผมไปฟ้องศิษยาภิบาล ผมไม่รู้จะหมุนตัวไปทางไหนแล้วครับ รู้สึกกลัวไปหมด

ท่านอาจารย์ครับ อาจารย์เป็นคนทำพิธีศีลบัพติศมาให้แก่ผม และได้สั่งสอนผมตั้งแต่ผมยังเป็นนักเรียนอาจารย์เคยแนะนำผมอยู่เสมอ อาจารย์ก็ทราบแล้วว่าผมมาเป็นคริสเตียนได้อย่างไร อาจารย์รู้จักผมดียิ่งกว่าคุณพ่อของผมรู้จักผมเสียอีก ผมรู้สึกเสียใจจริง ๆ ที่ทำให้ท่านอาจารย์ต้องผิดหวัง แต่ผมขอเรียนให้อาจารย์ทราบอย่างตรงไปตรงมาว่า จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ผมก็ยังไม่รู้สึกตัวเลยว่า ผมได้ทำอะไรผิดมากนัก ผมรู้สึกอายมากที่ผมต้องมีปากมีเสียงกันในเรื่องนี้ แต่อย่างไรก็ตามผมก็ยังเป็นคริสเตียนคนหนึ่งอยู่เสมอ

ผมกล้าเรียนอาจารย์อย่างตรงไปตรงมา แม้ว่าอาจารย์จะโกรธผมก็ตาม ผมใคร่ที่จะเรียนว่า การที่ร่างกายมีอวัยวะเพศ ก็เพื่อที่จะใช้มิใช่หรือ หากว่าการใช้อวัยวะเพศเป็นการบาปแล้ว เหตุใดพระเจ้าจึงสร้างอวัยวะเพศขึ้นมาเล่า?

ทุก ๆ คนที่ทราบเรื่องนี้กำลังปรับปร้าผม ดังนั้นผมจึงไม่หวังรับคำตอบใด ๆ จากอาจารย์
ผมขอยุติจดหมายฉบับนี้เพียงเท่านี้ เพราะไม่มีอะไรจะพูดต่อไปอีกครับ

ขอแสดงความเคารพอย่างสูง

จากศิษย์ผู้ไร้สุข

แฟรนซิส

เมือง.....

17 มกราคม ค.ศ.....

ศิษย์ที่รัก

จดหมายลงวันที่ 8 เดือนนี้ของเธอ ฉันได้รับแล้วขอบใจมากที่เล่าเรื่องลับเฉพาะของเธอให้ฉันฟัง ก่อนที่ฉันจะทราบจากปากของคนอื่น ถูกแล้ว การที่ทราบเช่นนี้ทำให้ฉันเสียใจมาก และที่ทำให้ฉันเสียใจมากก็เพราะฉันเป็นคนรับรองความประพฤติของเธอ ก่อนที่ทางโรงเรียนจะบรรจุเธอเป็นครู แต่ฉันจะไม่โกรธเธอเลยในการที่พูดอย่างตรงไปตรงมา ตรงกันข้ามกลับทำให้ฉันดีใจเพราะทำให้ฉันสามารถช่วยแนะนำเธอได้บ้าง ดังนั้นฉันจึงพยายามตอบคำถามของเธอ อย่างตรงไปตรงมาเช่นเดียวกัน

ให้เราข้ามปัญหา และความหมายของคำว่า ผิดประเวณี ไว้สักครูหนึ่งก่อน เรื่องเพศไม่มีความบาปในตัวของมัน นั่นเป็นการถูกต้องแล้ว ความปรารถนาและความคิดของเธอในขณะที่เธอมองเห็นหญิงสวย ๆ คนหนึ่งก็ไม่ได้ทำให้เธอเป็นคนบาป แม้กระทั่งเธอเกิดชอบหญิงคนนั้นขึ้นมา ก็ยังไม่ทำให้เธอเป็นคนบาป ความต้องการของเธออาจเกิดขึ้นได้นานาประการเป็นสิ่งที่เลี่ยงไม่ได้ แต่การที่จะหักห้ามใจ ไม่ยอมประพฤติตามความปรารถนาย่อมไม่เหลือวิสัยที่เธอจะทำได้ เฉกเช่นการที่จะห้ามมิให้นักบินข้ามศีรษะของเธอ นั้นย่อมห้ามไม่ได้ แต่เธอก็สามารถที่จะห้ามมิให้มันทำรังบนศีรษะของเธอได้อย่างแน่นอน

ถูกแล้ว ความต้องการทางเพศเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเนรมิตขึ้น เป็นสิ่งที่พระเจ้าประทานให้แก่มนุษย์และจัดว่า เป็นของประทานที่ประเสริฐที่สุดอย่างหนึ่ง ที่เธอพึงได้รับในชีวิต แต่การที่จะใช้อวัยวะเพศนั้นควรจะเป็นไปตามน้ำพระทัยพระเจ้า มิใช่ตามความปรารถนาของเนื้อหนัง

สมมุติว่า มีเด็กชายคนหนึ่งยืนอยู่หน้าตู้กระจกร้านขายไก่ย่าง เด็กคนนั้นเห็นไก่ย่างก็อยากกินจนน้ำลายไหลและพูดกับตนเองว่า “การที่ผมเห็นไก่ย่างนั้นยิ่งทำให้ผมหิวมากขึ้น เราอารมณ์ให้ผมอยากกินขึ้นมา ฉะนั้นไก่ย่างนั้นจะต้องเป็นอาหารของผม และผมจะต้องกินให้ได้ ดังนั้นผมมีสิทธิ์ที่จะทูปกระจกร้านนั้น แล้วเอาไก่ย่างไปกินให้สมอยาก จะไม่ได้หรือ”

เธอถามว่า “เมื่อมีอวัยวะเพศ เราจะไม่ใช่มันได้หรือ?” ถูกแล้ว เธอจะใช้ก็ใช้ได้ แต่จะใช้เมื่อไรที่ไหนและอย่างไร ของทุกอย่างมีกาลเทศะของมัน หากว่าเพื่อนของเธอคนหนึ่งเป็นตำรวจ และมีอาวุธปืนเป็นครั้งแรกในชีวิต แต่เพื่อนตำรวจของเธอนั้นบอกว่า “ไหน ๆ เรามีปืนอยู่ในมือแล้ว ก็ต้องลองยิงให้หน้าใจ” และลองยิงศีรษะมนุษย์จะไป จะได้หรือ? แน่แน่นอน เขาไม่มีสิทธิ์ที่จะทำเช่นนั้นได้ ปืนนั้นเป็นสิทธิ์ของเขาก็จริง แต่เขาต้องรับผิดชอบในการใช้ปืนกระบอกนั้น

ทำนองเดียวกัน การใช้อวัยวะเพศก็ต้องเป็นไปตามแนวทางที่ถูกตามแผนการของพระเจ้า สัญชาติญาณของเพศก็เป็นของดีของประเสริฐ เพราะเป็นบ่อเกิดแห่งพลังของชีวิต และเป็นการหล่อหลอมบุคคลสองบุคคลให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หากไม่ดำเนินตามแผนการของพระเจ้าแล้ว อวัยวะเพศอาจเป็นเครื่องมือนำมาซึ่งความแตกแยก และเป็นปฐมเหตุของความโหดร้ายทารุณ ไร้เหตุผล วิวาสา และนำมาซึ่งความตาย การร่วมรสทางเพศจะถือว่าถูกต้องก็ต่อเมื่อเป็นการสำแดงถึงความรักของทั้งสองฝ่าย

มีอยู่ตอนหนึ่งในจดหมายของเธอที่สะดุดใจของฉันมากที่สุดคือตอนที่เธอเขียนว่า “ผมได้รักผู้หญิงคนหนึ่ง” แต่ตามที่เธอเล่ามานั้นแสดงว่าเธอไม่ได้รักผู้หญิงคนนั้นเลย ถูกแล้วเธอได้หลับนอนกับผู้หญิงคนนั้นก็จริง แต่ความรักกับการหลับนอนด้วยกันเป็นคนละเรื่อง ถูกแล้ว เธอได้ลิ้มรสทางเพศ แต่เธอไม่ได้ลิ้มรสแห่งความรักเลย

ความรักที่แท้จริง ย่อมแสวงหาความสุขให้แก่ผู้ที่ตนรักเสมอ ไม่ใช่สุขใส่ตนเองฝ่ายเดียว ฉันรู้ดีว่าเด็กหนุ่ม ๆ สมัยนี้มักพูดกับหญิงสาวว่า “ผมรักคุณ” แต่ในความหมายที่แท้จริงนั้น เขาหมายความว่าผมต้องการบางสิ่งจากคุณ ไม่ใช่เพื่อคุณ ผมรอไม่ไหวแล้ว ผมต้องการจากคุณเดี๋ยวนี้ จะช้าไม่ได้ เหตุการณ์ที่จะเกิดในอนาคตไม่มีความหมายอะไร ข้อสำคัญอยู่ที่ผมต้องการตัวคุณเดี๋ยวนี้ ผมต้องการตัวคุณเพื่อดับความปรารถนาของผม คุณเท่านั้นที่จะทำให้ผมถึงจุดหมายปลายทางได้”

แต่การที่เธอรู้สึกและพูดเช่นนี้ไม่ใช่ความรัก หากเป็นการเห็นแก่ตัวเองอย่างร้ายกาจ แทนที่เธอจะพูดว่า “ผมได้รักผู้หญิงคนหนึ่ง” เธอควรจะพูดว่า “ผมรักตัวของผมเอง และรักตัวผมเองเท่านั้น โดยเจตนาเช่นนี้ ผมจึงใช้ผู้หญิงคนหนึ่งดับความใคร่ของผม”

ขอให้ฉันบอกเธอสักเล็กน้อยว่า การที่ชายหนุ่มจะบอกแก่หญิงสาวว่า “ผมรักคุณ” นั้นหมายความว่า “คุณผู้เดียวเท่านั้นที่ผมต้องการคุณเป็นผู้ครองดวงใจของผมถ้าไม่มีตัวคุณ ชีวิตผมจะไม่สมบูรณ์เลย ผมจะให้ทุก ๆ อย่างแก่คุณ และจะสละทุก ๆ อย่างเพื่อคุณ ไม่ว่าจะเป็ชีวิตหรือสมบัติทุกอย่างที่ผมมีอยู่ ผมจะอยู่เพื่อคุณ และผมจะทำงานเพื่อคุณคนเดียวเท่านั้น ผมพร้อมที่จะต้อนรับคุณ ผมจะอดทนทุก ๆ อย่างเพื่อคุณ ผมจะไม่บังคับน้ำใจคุณไม่ว่ากรณีใด ๆ แม้กระทั่งวาจา ผมจะเป็นวัตถุโปร่งตาสำหรับคุณ จะซื่อสัตย์ และจริงใจ ผมจะพิทักษ์รักษาคุณให้พ้นจากความชั่วร้ายทุกชนิด ผมจะแบ่งปันให้คุณทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สิน ความคิด หรือกายใจและผมต้องการอยู่ใกล้ ๆ ตัวคุณตลอดเวลา

เธอคงเข้าใจแล้วกระมังว่า พฤติการณ์ของเธออยู่ห่างไกลจากความรักเพียงใด? เธอไม่รู้จักแม้กระทั่งผู้หญิงคนนั้นชื่ออะไร เธอไม่รู้จักอดีตและอนาคตของหญิงนั้นเลย เธอไม่นึกเลยว่า จะมีอะไร

เกิดขึ้นแก่หญิงคนนั้นหลังจากที่เธอได้หญิงคนนั้นสมประสงค์ของเธอแล้ว ถ้าหากว่าหญิงคนนั้นตั้งครรถ์ขึ้นมา ก็จะเป็นเรื่องที่เลวร้ายมากสำหรับอนาคตของเธอ

ในทางตรงกันข้าม ความรักที่แท้จริงย่อมต้องมีความรับผิดชอบ นั่นหมายความว่า สามีย่อมมีความรับผิดชอบต่อภรรยาของตน และสามีภรรยาต่างก็ร่วมกันรับผิดชอบต่อพระเจ้า จากวาระนั้นเป็นต้นมา ชายจะไม่พูดถึงตัวเองว่า “ฉัน” และพูดว่า “คุณ” และทั้งสองคนจะพูดร่วมกันว่า “เรา” โดยไม่แยกว่า “คุณกับฉัน” ความรักที่แท้จริงนั้นจะไม่มีวันพบจุดจบเลย ความรักแท้ย่อมปรารถนาความยั่งยืนและความรักดีต่อกัน หรือจะพูดอีกนัยหนึ่งก็คือ ความรักที่แท้จริงนั้นจะสังเกตเห็นได้จากการสมรสเท่านั้น

วิธีที่ถูกต้องสำหรับความต้องการทางเพศ มีเพียงวิธีเดียวเท่านั้น คือการแสดงออกด้วยการแต่งงานด้วยความรัก หากเธอใช้วิธีเพศผิดจากหลักแห่งความรักก็เท่ากับว่า เธอกำลังเตรียมตัวเองสำหรับการสมรสที่ไร้ความสุข

ฉันเห็นที่จะต้องยุติจดหมายฉบับนี้เพียงเท่านี้ ฉันเชื่อว่าจดหมายฉบับนี้คงจะให้ข้อคิดแก่เธอได้เพียงพอ เธอรู้แล้วว่ามิตรภาพที่มีต่อเธอนั้นมากแค่ไหน และเธอควรรับรู้ไว้ด้วยว่า ฉันกำลังอธิษฐานเพื่อเธออยู่เสมอ หวังว่าคงได้รับจดหมายเปิดเผยความรู้สึก อย่างตรงไปตรงมาจากเธออีกเป็นแน่

จากครูที่รักศิษย์เสมอ

ว. โทรบิช

ตำบล.....

25 มกราคม ค.ศ.....

เรียนอาจารย์ที่เคารพ

จดหมายของอาจารย์ผมได้รับทราบแล้วด้วยความขอบพระคุณอย่างยิ่ง ผมรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของอาจารย์เป็นที่สุด ที่อาจารย์ไม่เอื้อมระอาในตัวผม ในการที่ผมประพฤติตัวค่อนข้างเกรงเอามาก ๆ ท่านอาจารย์ตำหนิผมก็จริง แต่เป็นการตำหนิเพื่อก่อให้ผมสำนึกผิด และผมได้รับประโยชน์จากการเตือนนั้นอย่างมาก ผมรู้สึกดีใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้พบบุคคลที่ผมสามารถเขียนจดหมายไปปรึกษาหารือได้อย่างเปิดเผย แม้ว่าข้อความที่ท่านอาจารย์เขียนมาถึงผม ๆ จะไม่เข้าใจความหมายหมดทุก ๆ อย่างก็ตาม แต่ข้อความสุดท้ายในจดหมายของท่านอาจารย์ทำให้ผมได้คิดมาก

ถูกแล้วครับ ถ้าหากว่าผมมีเจตนาอย่างแท้จริงในการกระทำของผม ผมก็คงตัดสินใจเด็ดขาดและเตรียมตัวแต่งงานเพื่อคอยรับความสุขเป็นแน่ แต่ท่านอาจารย์กลับแนะนำให้ผมทำในลักษณะตรงกันข้าม ท่านอาจารย์กลับกรุณาอธิบายให้ผมทราบสักหน่อยเถอะครับว่า คนที่ไม่ได้เรียนในเรื่องเพศมาก่อนเขาจะรู้ได้อย่างไร และคนเราจะเรียนได้อย่างไร หากเขาไม่ลงมือทดลองเสียก่อน ความจริงอย่างนี้เราก็ใช้ปฏิบัติในการเรียนวิชาเคมีและฟิสิกส์มิใช่หรือครับ

ภามิตที่ผมเรียนมาจากบรรพบุรุษกล่าวว่า “ก่อนที่เจ้าจะไปล่าเนื้อ เจ้าจงล้างหอบของเจ้าให้คมเสียก่อน” ถ้าเช่นนั้น จะมีประโยชน์อะไรที่จะแต่งงาน ถ้าหากผู้ว่านั้นไม่มีความสามารถจะทำอะไรได้เลย เพราะร่างกายของเขาไม่ได้รับการฝึกหัดมาเพียงพอ จะมีอันตรายมากมิใช่หรือถ้าหากว่า อวัยวะนั้นไม่เคยได้ใช้เลย

ท่านอาจารย์คงเข้าใจนะครับว่า ผมหมายถึงอะไรถ้าท่านอาจารย์กรุณาสละเวลาเขียนถึงผมอีกสักครั้ง จะเป็นพระคุณอย่างยิ่งครับ

จากศิษย์ของอาจารย์

แฟรนซิส

เมือง.....

3 กุมภาพันธ์ ค.ศ.....

แฟรนซิสติษย์รัก

ขอบใจมากที่เธอกล้าเขียนมาบอกฉันตรง ๆ นั่นแสดงว่าเธอไว้ใจฉันในเรื่องลับเฉพาะของเธอ มีคำเปรียบที่น่าประหลาดอยู่ข้อหนึ่งปรากฏในพระคัมภีร์ว่า “ความรักก็มีเศษานุภาพเหมือนความมรณา” (เพลงซาโลมอน 8:6) การที่เธอจะลองแสดงอาการตายให้ดู โดยการทดลองนอนหลับให้สนิทจริง ๆ นั้นย่อมเป็นไปได้ ทำนองเดียวกันเธอจะทดลองความรักโดยการร่วมรสทางเพศนั้น ก็ย่อมทำไม่ได้เช่นเดียวกัน

ฉันขอยกตัวอย่างมาเปรียบเทียบสักข้อหนึ่งซึ่งเธออาจเข้าใจดีขึ้นคือ ถ้าเธออยากจะฝึกหัดกระโดดร่มชูชีพ เธอจะพยายามลองฝึกโดยกระโดดลงมาจากตึกสูงหลาย ๆ ชั้นหรือกระโดดลงมาจากยอดไม้สูง ๆ นั้นเธอย่อมทำไม่ได้ เพราะวาระยะเพียง 30-40 ฟุตนั้น ไม้สูงพอที่ร่มชูชีพจะกางออกทันก่อนที่ร่างของเธอจะตกถึงดิน เธออาจจะคอหักตายเสียเป็นแน่ เธอจะฝึกหัดกระโดดร่มชูชีพได้ก็ด้วยการโดดจากเครื่องบินเท่านั้น ทำนองเดียวกันเธอจะฝึกหัดทดลองความรักโดยปราศจากการสมรสนั้นก็ย่อมทำไม่ได้ เพราะว่าการร่วมเพศเป็นส่วนหนึ่งของการแต่งงานโดยเฉพาะ

สภาพของการร่วมรสทางเพศในการแต่งงานผิดกับการร่วมเพศโดยไม่แต่งงาน คือเมื่อได้แต่งงานแล้ว คู่สมรสจะรู้สึกกลัวว่าใครจะมาพบเห็น และไม่มีกริยาเรียวร้อน ไม่กลัวว่าจะถูกหักหลัง และไม่กลัวว่าฝ่ายหญิงจะมีครรภ์ แต่ตรงข้าม คู่สมรสจะมีเวลาพอที่จะเรียนรู้จักกันและกันและแก้ไขสิ่งที่บกพร่องได้เสมอ คู่สมรสต่างฝ่ายต่างรู้แน่ว่าความรักใคร่ในทางเพศด้วยการสมรสนั้น เป็นความรักที่บริสุทธิ์สำหรับชีวิต

จะเป็นการดีมาก ถ้าทั้งสองฝ่ายจะไปหาแพทย์ให้ตรวจร่างกายก่อนแต่งงาน บางทีแพทย์จะช่วยในการรักษาร่างกาย และอาจจะให้คำแนะนำอย่างดี ในการครองชีวิตสมรส แต่ความสำคัญของการสมรสไม่ใช่ขึ้นอยู่กับตรวจอวัยวะเพศ แต่เป็นเรื่องของจิตใจมากกว่า กล่าวคือขึ้นอยู่กับเข้าใจซึ่งกันและกัน รู้จักปรองดองกัน และพร้อมที่จะร่วมทุกข์ร่วมสุขกันตลอดไป

การปรับระดับจิตใจนั้น จำเป็นจะต้องฝึกหัดก่อนการแต่งงาน การที่เธอร่วมเพศกับหญิงใดก็ตาม ก่อนที่เธอจะตัดสินใจแต่งงานกับหญิงนั้น เป็นการทำลาย “พลังที่เธอมีอยู่ในตัวของเธอเอง ไม่ใช่เพียงการทำลายพลังทางร่างกายเท่านั้น หากยังเป็นการทำลายพลังแห่งความรักที่เธอมีอยู่ในดวงจิต และในสมองของเธอด้วย สิ่งที่คุณควรกลัวนั้น ไม่ใช่เกี่ยวกับการเตรียมพร้อมของอวัยวะเพศ แต่ควรกลัวและพึงระมัดระวังว่า ความรักแห่งดวงจิตของเธอจะกระแสรุน ไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควรเจริญ การ

ร่วมรสนทางเพศโดยปราศจากความรักนั้น เป็นการทำลายความรักและคุณค่าของชีวิตสมรส ดั่งหนึ่งเป็นการกระทำเยี่ยงสัตว์เดรัจฉาน ซึ่งทำการร่วมเพศเพราะสัญชาตญาณของมันบังคับให้ทำ มิใช่ด้วยความรัก การร่วมรสนทางเพศของมนุษย์ด้วยการแต่งงาน เป็นการตัดสินใจที่จะทำให้จิตใจของสองคนร่วมเป็นใจหนึ่งใจเดียวกัน จะแบ่งแยกอีกมิได้

ถ้าเธอเตรียมตัวแต่งงาน โดยการชุกชนสำส่อนร่วมรสนกับใครต่อใคร เพื่อเป็นการฝึกหัดก่อนแต่งงานแล้วไซ้ร้ ก็เท่ากับว่าเธอกำลังพุ่งตัวเองไปสู่ความหายนะ เพราะจิตใจของเธอจะแข็งกระด้าง ไม่รู้สึกรักใคร่อย่างจริงจัง เปรียบดั่งฝ่าเท้าที่หนังหนาจนด้านและหมด ความรู้สึกและหนทางที่จะก้าวไปสู่ความรักอันละมุนละไมก็ย่อมจะปิดสนิท

สมมุติว่าเธอรับเชิญไปในงานเลี้ยงอาหาร และเจ้าภาพได้จัดอาหารมาเลี้ยงแขกเหรื่อมากมายหลายชนิดและมีอาหารอย่างหนึ่งที่เธอชอบรับประทานมากที่สุด ฉันคิดว่าเธอคงไม่ลองชิมรสอาหารทุก ๆ ชนิดเสียก่อน จนรับประทานอีกไม่ได้ แล้วจึงตัดสินใจรับประทานอาหารรสอร่อยที่เธอชอบมากที่สุด อย่างนั้นมีใช่หรือ

การนิยมนร่วมรสนทางเพศก่อนการสมรส จะช่วยปลุกความใคร่ของเธอให้ต้องการมีเมียหลายคนเกิดความปรารถนาที่จะลี้มรสแปลก ๆ ซึ่งเป็นอันตรายต่อการสมรสอันบริสุทธิ์ในอนาคตของเธออย่างมากมาย เป็นการเพาะนิสัยชั่ว และนิสัยชั่วนี้ทำได้ง่าย และเมื่อติดนิสัยแล้ว ๆ แล้วก็ยากที่จะแก้ไขให้ดีขึ้น ความยุ่งยากทางเพศซึ่งทำลายความสุขของการแต่งงานอย่างแท้จริงนั้น คือการหมดสมรรถภาพทางเพศ

เมื่อฉันได้รับเชิญตัวให้ไปทำการไกล่เกลี่ยประนีประนอมคู่สมรสที่ไม่อาจตกลงกันได้ ฉันเกือบจะบอกได้ทันทีว่าคู่สมรสนั้น ๆ ขาดความสมดุลเรื่องเพศ ชายที่ไม่รู้จักบังคับตัวเอง และไปหัวทกกันขวิดกับหญิงอื่นอย่างโงกโชนก่อนสมรสนั้น เขาย่อมไม่มีอะไรเหลืออยู่มากนักที่จะหิยยื่นให้คู่สมรสของเขา การรู้จักบังคับใจตนเองเป็นความจำเป็นสำหรับทะนุบำรุงความสุขในการสมรส

ฉะนั้นเดี๋ยวนี้อเธอคงเห็นแล้วกระมังว่า ในกรณีที่เธอทำการล่วงเกิน ต่อหญิงที่เธอไม่เคยคิดว่าจะแต่งงานด้วย จึงจัดเข้าอยู่ในข่าย “ล่วงประเวณี” เพราะเธอได้ “คร่า” บางสิ่งไปจากภรรยาไปในอนาคตของเธอ ไปมอบให้แก่หญิงอื่นซึ่งแม้แต่ตัวเธอก็ยังไม่รู้จักเขาดีพอ

แฟรนซิส เธอจงเข้าใจไว้ด้วยว่า ฉันไม่ได้มุ่งที่จะขี้อแย้งเอาความเพลิดเพลินเจริญสุขซึ่งเธอควรมีไปจากเธอ แต่ฉันกำลังพยายามที่จะป้องกันเธอให้อยู่ในอาณาบริเวณของความสุขที่แท้จริง ถ้าเธอคิดเก็บดอกส้มทั้งหมดเพื่อความเพลิดเพลินของเธอแล้วเธอก็ย่อมจะไม่มีโอกาสรับประทานผลของมันอย่างแน่นอน ดังนั้นเมื่อฉันแนะนำไม่ให้เธอเก็บดอกไม้มาดมนั้น ไม่ใช่ฉันจะกีดกันไม่ให้เธอมี

ความสุข หากแต่เป็นการหยิบยื่นสิ่งที่ดีกว่าให้แก่เธอ หวังว่าเธอคงไม่สืมภายิตที่ว่า“โลกมาก ลากหาย”
นะ

ด้วยความรักในพระคริสต์

โทรบิช

ตำบล.....

10 กุมภาพันธ์.....

เรียนท่านอาจารย์ที่เคารพ

ขณะที่ผมอ่านจดหมายของอาจารย์อยู่นั้น ผมนึกถึงข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่ง ซึ่งผมเคยได้ยินมาแล้วหลายครั้ง แต่คราวนี้พระธรรมข้อนี้ เกิดมีความหมายใหม่สำหรับผมทั้งนี้เนื่องมาจากการได้ตอบจดหมายของเรา ใจความในข้อพระธรรมนั้นดังนี้ “ในความรักนั้นไม่มีความกลัว แต่ความรักที่สมบูรณ์ก็กำจัดความกลัวเสีย ด้วยว่าความกลัวเป็นที่ให้ใจสะดุ้งต่อโทษ และผู้มีความกลัวยังไม่สมบูรณ์ในความรัก” (1 ยอห์น 4:18)

ข้อนี้เป็นความจริงครับ คินที่ผมอยู่กับหญิงคนนั้นผมมีความกลัว และไม่สบายใจเลยเวลานอนหลับบางครั้งผมรู้สึกว่ามีความคิดเกี่ยวกับอวัยวะเพศ ผมกลัวว่าผมจะเจ็บป่วยเป็นอะไรไป เรื่องนี้ทำให้ผมกลุ่มใจมากเพื่อนของผมได้แนะนำว่า วิธีเดียวที่จะขจัดปัญหาเหล่านี้ก็คือต้องร่วมประเวณีกับผู้หญิง ท่านอาจารย์มีอะไรที่จะแนะนำในเรื่องนี้บ้างไหมครับ

อาจารย์ได้เตือนผมถึงเรื่องการมีเมียหลาย ๆ คนว่าเป็นการไม่ดี หากผมจะรักผู้หญิงพร้อม ๆ กัน 2-3 คน จะไม่ได้หรือครับ พระคัมภีร์ไม่ได้สอนโดยว่า ห้ามการมีเมียพร้อม ๆ กันหลายคน

ในจดหมายนี้ ผมได้เปิดเผยความลับที่ผมไม่เคยบอกใครเลย แม้แต่คุณพ่อคุณแม่ของผมเอง ผมก็ไม่กล้าบอก อาจารย์แนะนำให้ผมไปหาแพทย์เพื่อตรวจสุขภาพภายในอย่างละเอียด แต่ผมไม่ค่อยจะไว้ใจหมอหรือครับ เพราะบางครั้งปรากฏว่า คุณหมอบางคนไม่ได้ให้ความจริงแก่คนไข้ และที่ผมกลัวมากที่สุดก็คือ กลัวว่าคุณหมอจะเอาเรื่องของผมไปบอกให้คุณพ่อคุณแม่ของผม

สุดท้ายนี้ผมขอขอบพระคุณที่ท่านอาจารย์อุตส่าห์อดทนสำหรับเรื่องของผม

ด้วยความเคารพ

แฟรนซิส

เมือง.....

20 กุมภาพันธ์.....

แฟรนซิสติษย์รัก

ก่อนอื่นขอให้ฉันตอบปัญหาข้อสุดท้าย ของเธอเสียก่อน ในปัญหาที่ว่า จะรักหญิง 2-3 คน พร้อม ๆ กัน ในเวลาเดียวกันได้หรือไม่ น่ากลัวว่าเธอจะเอาความรักไปปะปนกับความใคร่ ถ้าความรักตามที่เธอพูดนั้นหมายถึงการหลับนอนร่วมกัน เธอก็อาจรักผู้หญิงหลายคนได้แต่นั่นไม่ใช่ความรัก เป็นแต่ความใคร่เท่านั้น ความรักบริบูรณ์ ตามที่เธออ้างจาก 1 โยห์น 4 : 18 นั้น ถ้าหากเธอต้องเฉลี่ยความรักให้แก่หญิงหลาย ๆ คน ในขณะเดียวกัน แล้วเธอจะเอาความรักที่ไหน เหลือไว้ให้หญิงที่สมกับเป็นคู่ชีวิตของเธอ

หากเธอรักหญิง ซึ่งเธอปรารถนาที่จะได้ไว้เป็นภรรยา เธอจะต้องรับผิดชอบต่อหญิงที่เธอรักให้มากธรรมดา คู่สมรสที่หวังจะมีความสุขในการครองเรือน และการครองเรือนที่สุขสมบูรณ์อย่างแท้จริงนั้น จะมีภรรยาเกินกว่าหนึ่งย่อมไม่ได้

เธออ้างว่าในพระคัมภีร์ไม่มีข้อห้ามการมีเมียมากกว่าหนึ่งคนนั้น ถ้าฉันจะพูดให้ละเอียดในที่นี้ ย่อมเหลือวิสัยแต่ฉันจะยกข้อพระธรรมมัทธิว 7: 12 ซึ่งเป็นมาตรฐานในการวัดระดับชีวิตสังคมไว้ดังนี้ “สิ่งสารพัดซึ่งท่านปรารถนาให้มนุษย์ทำแก่ท่าน จงกระทำอย่างนั้นแก่เขาเหมือนกัน” ถ้าเธอเอาใจเขา มาใส่ใจเรา เธอคงไม่อยากจะภรรยาของเขามีสามีขึ้นอีกคนหนึ่งเป็นแน่ ท่านองเดียวกัน หญิงก็คงไม่ต้องการให้เธอมีภรรยาซ้อนขึ้นอีกเหมือนกัน

พระคัมภีร์สอนเรื่องการแต่งงานไว้ อย่างดีเลิศว่าดังนี้ “เพราะเหตุฉะนั้นผู้ชายจึงจะละบิดามารดาของตน ไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน” (ปฐมกาล 2:24 และมาระโก 10:7) มาระโก 10:8-9 ได้ กล่าวเพิ่มเติมว่า “เขาจึงไม่เป็นสองต่อไป แต่เป็นเนื้ออันเดียวกัน เหตุฉะนั้นซึ่งพระเจ้าได้ผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พราดจากกันเลย”

การที่จะเป็นเนื้ออันเดียวกัน หมายความว่าต้องหลอมจิตใจ และความสัมพันธ์เข้าเป็นอันเดียวกันให้เป็นบุคคลเดียวกัน คู่ชายเป็นศิระะ หญิงเป็นหัวใจ ต่างก็มีความสำคัญเท่าเทียมกัน และต้องพึ่งพาอาศัยกัน จะขาดอย่างหนึ่งอย่างใดไม่ได้ และจะต้องไม่แยกกันจนกลายเป็นคนเดียวมีสองหัวใจ สองศิระะ ชีวิตสมรสของสามีภรรยา จะต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เสมือนเป็นบุคคลเดียวกัน มีเพียงศิระะเดียว และหัวใจเดี่ยวเท่านั้น

พระคัมภีร์ช่วยให้เราเกิดความรู้สึก อยากรู้ได้ของประทานที่บริสุทธิ์จากพระเจ้า และดำเนินชีวิตสมรสในทางที่ดีเลิศ หากว่าเธอได้ภรรยาสองคน ในทางปฏิบัติก็นับว่าเป็นสามีภรรยากัน แต่ภรรยาทั้ง

สองนั้นและตัวเธอจะเป็นคน ๆ เดียวไม่ได้ จะเป็น “พระชาย” ของพระเจ้าไม่ได้ คู่ผู้เดียวเมียเดียวเท่านั้น ที่จะสะท้อนแสงให้คนเห็นความรักของพระเจ้าได้

เมื่อเธอเตรียมตัวจะแต่งงานทั้งที ก็ควรเตรียมตัวแต่งงานด้วยความรักที่สมบูรณ์ อย่าให้ชีวิตของเธอต้องถูกผลักดันด้วยความกลัวและด้วยความโกรธ แต่ให้ครองชีวิตอยู่ด้วยความรัก และการคุ้มครองของพระเจ้า

ไม่ปรากฏเลยว่า มีใครเจ็บป่วยเนื่องจากการอดกลั้นก่อนสมรส ฉะนั้นการที่เพื่อนของเธอบอกว่า การร่วมรสทางเพศ จะแก้ไขความหวาดกลัวของเธอได้นั้น เป็นการพูดมุสา ปกติหญิงซึ่งมีร่างกายสมบูรณ์ จะมีกำหนดประจำเดือนทุก ๆ เดือน และในทำนองเดียวกัน ชายที่แข็งแรงบางครั้งก็อาจจะมีวัตถุเป็นน้ำข้นประเภทหนึ่ง ซึ่งเหลือใช้ในร่างกาย ไหลล้นออกมาจากอวัยวะเพศขณะที่กำลังหลับได้ เช่นเดียวกัน นี่เป็นเรื่องธรรมดาเป็นการทำงานของอวัยวะภายในร่างกาย เป็นกฎเกณฑ์ที่พระเจ้าสร้างขึ้น เพื่อรักษาสุขอนามัยให้แข็งแรง ฉะนั้นจึงไม่น่าที่จะต้องกังวลใจเลย

ในทางตรงกันข้าม หากเธอร่วมประเวณีกับหญิงโดยไม่เลือกว่าเป็นใคร อันตรายที่เธอจะเป็นกามโรคจากหญิงสำต่อหน้านั้นก็ยิ่งมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นผลให้เธอไม่สามารถที่จะมีบุตรได้

คนที่พูดว่า จะต้องใช้อวัยวะเพศเพื่อความสุขสบายของร่างกาย คนเหล่านั้นเป็นผู้ล่อลวง และบังคับตนเองในเรื่องเพศไม่ได้

ความคิดและคำถามของเธอนั้น ไม่ได้ทำให้ฉันสะดุ้งตกใจเลย ฉันรู้ดีว่าความว้าเหวใจของคนหนุ่มนั้นทรมาณจิตใจยิ่งกว่าสิ่งใด ๆ ฉะนั้นเธอจึงควรเปิดใจระบายความว้าเหวแก่คนที่มีประสบการณ์ และมีอาวุโสซึ่งอาจแนะนำเธอได้

แพทย์ซึ่งพูดความไม่จริงนั้น ไม่มีค่าควรแก่อาชีพของเขา ก่อนที่เธอจะให้แพทย์ตรวจร่างกาย ควรเลือกแพทย์ที่ดี หากเธอรู้จักนายแพทย์คริสเตียนที่เธอไว้วางใจได้ให้เขาตรวจร่างกายจะดีมาก

ขอให้เธอจงมีความรักบริสุทธิ์ อย่างที่พระเจ้าทรงรักเธอ ถึงแม้เธอจะเป็นคนเลวอย่างไร พระเจ้าก็ยังทรงรักเธอเสมอ

จากครูที่ยังรักเธอ

โทรบิช

ตำบล.....

28 กุมภาพันธ์.....

เรียนอาจารย์ที่เคารพ

ผู้รู้สึกชื่นใจมากในการเขียนจดหมายฉบับนี้ ถึงอาจารย์ เพราะผมรู้แน่ๆ ว่าความรักของพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่ทำให้ท่านอาจารย์ตอบจดหมายของผม ผมรู้ตัวแน่นอนแล้วว่า ผมไม่ได้ถูกทอดทิ้งไว้ให้อยู่โดดเดี่ยวตามลำพังแต่ตรงกันข้ามทำให้ผมมีกำลังใจยิ่งขึ้น

ในจดหมายฉบับที่แล้วอาจารย์บอกผมว่า ผมอาจกลายเป็นโรคกามตายด้าน ฉะนั้นผมจึงอยากให้คุณอาจารย์ทราบว่า การที่ผมได้ล่วงเกินหญิงคนนั้นก็เพื่อพิสูจน์ว่า ผมไม่ใช่เป็นคนไร้สมรรถภาพในเรื่องเช่นนี้เท่านั้น ผมขอเล่าเรื่องทั้งหมดโดยไม่ปิดบังเลยดังนี้

วันหนึ่ง เพื่อนของผมเชิญผมให้ไปเยี่ยมคุณพ่อคุณแม่ของเขาที่บ้านในตอนค่ำ และในขณะที่เราเดินทางไปบ้านคุณพ่อของเขา เพื่อนคนนั้นได้เยาะเย้ยและล้อเลียนผมว่า ผมยังมีได้เป็นลูกผู้ชายสมบูรณ์ เพราะว่าผมยังไม่มีสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงใดเลย และเมื่อถึงบ้านของเขาก็ปรากฏว่า คุณพ่อคุณแม่ของเขาไม่ได้อยู่บ้าน แต่มีหญิงคนหนึ่งอยู่ในบ้านนั้น เราได้สนทนากัน และหญิงนั้นได้เอาเบียร์ให้ผมดื่ม แล้วเพื่อนของผมก็หลบหน้าไปเฉย ๆ ปล่อยให้ผมกับหญิงคนนั้นอยู่กันตามลำพังสองต่อสอง

หญิงคนนั้นเริ่มช่วยนินทาให้ทำให้ทางแก่ผม เมื่อผมปฏิเสธ เธอก็พูดเยาะเย้ยถากถางผมเป็นการใหญ่ และหาว่า ผมเป็น “กะเทย” ไม่รู้อะไรเกี่ยวกับผู้หญิงเสียเลย ผมโกรธมากจึงได้พิสูจน์ให้เธอเห็นว่าผมมิได้เป็นดังที่เธอว่าเลย ผมได้กระทำกับหญิงนั้นอย่างที่ชายพึงทำแก่หญิง ที่จริงผมไม่ได้รักผู้หญิงคนนั้นเลย ตรงข้ามผมเกลียดเธอมาก แต่ถ้าผมไม่พิสูจน์สมรรถภาพให้เธอเห็นว่าผมเป็นลูกชายจริง ๆ เธอก็คงเที่ยวโฆษณาให้ชาวบ้านว่า ผมเป็นคนไร้สมรรถภาพทางเพศ และไม่ใช่ลูกผู้ชายอย่างสมบูรณ์ การดูหมิ่นลูกผู้ชายเช่นนั้นผมทนไม่ได้ การที่ผมทำอะไรไปนั้นก็เพราะผมไม่มีทางจะเลือกทำอย่างอื่นได้ และการที่กลัวจะถูกเยาะเย้ยก็มีมากกว่าความกลัวอย่างอื่น อาจารย์ช่วยอธิบายให้ผมทราบว่าผมควรทำอย่างไรจึงจะได้ชื่อว่าเป็นลูกผู้ชายอย่างสมบูรณ์ โดยที่ไม่จำเป็นต้องร่วมรสทางเพศกับหญิงใด ๆ เลย

ด้วยความเคารพอย่างสูง

แฟรนซิส

เมือง.....

6 มีนาคม.....

แฟรนซิสติษย์ที่รัก

ฉันดีใจมาก ที่เธอได้เปิดเผยเหตุผลของเธอให้ฉันรู้อย่างหมดเปลือก แท้จริงแล้วเรื่องของเธอก็ไม่ได้เกี่ยวกับสุขภาพ หรือการเตรียมตัวสำหรับการสมรสเลยสาเหตุที่สำคัญก็คือ เธอกำลังทะเลาะเยอะมากกว่าตัวอย่างอื่น ฉะนั้นจึงทำให้ง่ายแก่การตอบปัญหาของเธอมากขึ้น

เธอไม่ได้ทำอย่างที่ผู้ชายควรทำ แต่เธอได้ประพฤติกและได้ทำสิ่งที่น่าอับอายสุดแก่ตนเอง ผู้ชายที่แท้ทุกคนย่อมรู้จักว่าเขาต้องการอะไร แล้วจึงตัดสินใจ และลงมือทำแต่การที่เธอฝืนใจตนเอง ปล่อยตัวให้เคลื่อนตามคำพูดของหญิงใจง่ายเช่นนั้น ย่อมแสดงว่าเธอเป็นคนใจขาดตก ขาดการไปเที่ยวบ้านของเพื่อนในเวลาค่าคั้นนั้น แสดงว่าเธอไม่มีความฉลาดเยี่ยงผู้ชายพึงมี เธอควรจะรู้ตัวก่อนแล้วว่านั่นเป็นอุบายดักให้เธอตกหลุม และการสนทนากับเพื่อนระหว่างทางนั้นเธอก็ควรรู้ทันทีแล้วว่า เธอจะเล่นไม่ซื่อกับเธอ ฉะนั้นจึงขอแนะนำว่า เพื่อนชนิดนี้เธอไม่ควรคบค้าสมาคมกับเขาอีกต่อไป นอกจากนี้ฤทธิ์แอลกอฮอล์ยังทำให้ประสาทของเธอหมดการเห็นยั้งตัวเอง แล้วเพื่อนคนนั้น ก็จงจุมกเธอเล่นเหมือนกับจุมกควาย เธอจะเป็นคนกล้าหาญที่สุด ถ้าในขณะที่เธอได้รับหนิออกจากบ้านแล้ว อยู่นั้น

เธอไม่ได้ทำตัวให้สมกับเป็นลูกผู้ชายเลย เพราะสัญชาตญาณของการเป็นลูกผู้ชาย ไม่ควรปล่อยให้ใครจุมกเล่นได้เช่นนั้น ชายที่แท้คือคนรู้จักปกครอง และเป็นนายตัวเอง

เมื่อครั้งฉันยังเป็นหนุ่ม ๆ อยู่ ฉันจำได้ว่าหัวหน้าคณะอนุชนได้พาพวกเราไปภูเขาสูง ๆ จนขึ้นไปถึงที่ราบสูงและมีน้ำพุใสสะอาดพร้อมที่จะดื่มได้ทันที แต่หัวหน้าเดือนมิให้ดื่มในทันที เพราะร่างกายยังเหนียวและร้อนเกินไปหากดื่มน้ำเย็น ๆ เข้าไปอาจเจ็บป่วยได้ เขาให้รออีกครั้งชั่วโม่งจึงจะให้ดื่มน้ำ การรอคอยเช่นนั้นเป็นบทเรียนสอนให้ฉันรู้จักบังคับตนเอง

ความฝืนที่จะทำอะไร ๆ ให้สมความปรารถนาทุกอย่าง จะทำให้เธอกลายเป็นคนอ่อนแอและเกียจคร้าน เป็นมนุษย์ที่ปราศจากกระดูกสันหลังซึ่งหญิงที่รู้จักรับผิดชอบ จะไม่เคารพผู้ชายชนิดนี้เลย ถ้าผู้หญิงโกรธเธอ เพราะเธอไม่สนองความต้องการของเขา ก็ควรปล่อยให้เขาไปดีกว่า เพราะหญิงประเภทนี้ไม่มีคุณค่าคู่ควรกับเธอเลย กุลสตรีที่แท้จริง ย่อมปรารถนาชายที่มีน้ำใจเป็นลูกผู้ชายจริง ๆ เท่านั้น

หากเธอต้องการพิสูจน์ให้เห็นว่า เธอเป็นผู้ชายจริง ๆ แล้ว ถ้าต้องพิสูจน์ให้เห็นว่าเธอเป็นผู้ที่รู้จักบังคับใจตนเอง มิใช่คนประเภทที่ไม่มี “บั้งเหียน” เมื่อแต่งงานแล้ว เธอก็จำเป็นต้องรู้จักการ

บังคับในตนเองเช่น ในยามที่ภรรยาของเธอเจ็บป่วย หรือในยามที่ภรรยามีเรื่องทุกข์ร้อนใจ หรือ บางครั้งเธอมีความจำเป็นต้องเดินทางไกลจากบ้าน เธอก็ต้องรู้จักการอดกลั้นความต้องการประเภทนี้ไว้ มีหลายครั้งที่การผัดประเวณังเกิดขึ้น เนื่องจากฝ่ายสามีมิได้ฝึกฝนการบังคับใจตนเองตั้งแต่นั้น ๆ นั่นเอง ถ้าเธอเตรียมตัวที่จะแต่งงานเธอจะต้องเรียนรู้จักความอดกลั้น ไม่ใช่ปล่อยให้ทำตามความต้องการทุก ๆ อย่างไป เช่นเดียวกับการเรียนขับรถนั้น เมื่อเธอรู้จักวิธีใช้ห้ามล้อ และรู้จักการเข้าเกียร์แล้ว การเร่ง น้ำมันก็ย่อมง่ายขึ้น

ฉันทธิบายให้เธอทราบถึงการเกี่ยวข้องกับระหว่างความรักจากใจจริง กับการบังคับใจในเรื่องเพศ ซึ่งฉันทได้เคยพูดให้เธอฟังแล้วในตอนต้น ๆ แต่ก็อาจยากเกินกว่าที่เธอจะเข้าใจได้อย่างแจ่มแจ้ง หากเธอ รู้จักการบังคับใจในเรื่องเพศแล้ว เธอก็สามารถรักผู้หญิงด้วยน้ำใสใจจริงมากขึ้น และจะรู้จักสังเกตว่า ความรักของหญิงที่มีต่อชายนั้นอาจแสดงออกมาด้วยการหัวเราะ กิริยาท่าทาง หรือคำพูดจา การอดกลั้น เรื่องเพศเปรียบเหมือนการดูแลตะเกียงน้ำมันก๊าด หากไม่ระวังใส่ไฟให้พอควร เปลวไฟจะลุกโชน หลอด ตะเกียงจะติดเขม่าดำ แล้วตะเกียงนั้นจะมีดและดับไปในที่สุด ฉะนั้นแสงสว่างของตะเกียงก็ขึ้นอยู่กับ การรู้จักการบังคับไฟตะเกียง คือหมุนขึ้นหรือลงให้พอเหมาะ ทำนองเดียวกัน ความรักก็ต้องอาศัยการ ควบคุมความปรารถนาเรื่องเพศด้วย

โดยเหตุนี้เองผู้ชายไม่ว่าหนุ่มหรือแก่ จึงจำเป็นต้องรู้จักควบคุมความปรารถนาของตน ทั้งนี้ ไม่ใช่เพราะความต้องการในเรื่องเพศเป็นของชั่วร้าย แต่ถ้าเขาไม่สามารถควบคุมความปรารถนาใน เรื่องเพศไว้ได้ ผู้นั้นจะมองเห็นแสงสว่างของความรักไม่ได้ ทั้งตัวบุคคลผู้นั้น และภรรยาของเขาจะไม่ รู้จักความรักที่สมบูรณ์เลย ศิลปะของความรักก็เหมือนกับศิลปะแขนงอื่น ๆ คือจะทำโดยปราศจาก หลักการณ์ไม่ได้ ชายรู้จักบังคับใจตนเองเท่านั้นจึงจะเป็นชายที่แท้จริง

เธอก็คงจะพูดว่า “การมีน้ำใจเป็นชายจริง ๆ นั้นไม่ใช่ของง่ายนัก” ถูกแล้วไม่ใช่ของง่าย และเป็นของยากที่สุดด้วย เพราะเป็นการยากอย่างยิ่ง ที่จะหักห้ามความปรารถนาของตนเอง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องไม่หาทางออกตามอำเภอใจของตน อนึ่งหากว่าเธอพ่ายแพ้ต่อการทดลองจนพลังพลาด ปลดปล่อยให้ความปรารถนาเกินขอบเขต ก็อย่าเพิ่งคิดว่าเธอเป็นผู้มีนิสัยเลวและผิดปกติวิสัยมนุษย์นัก หรือ ควรถูกลงโทษอย่างหนัก แต่เธอจะต้องเข้าใจอย่างนี้ว่า อันสัญชาตญาณแห่งการรู้จักรวมเพศเป็น อุปกรณ์ชนิดหนึ่งของชีวิต ที่มนุษย์ชายหญิงจะมีความสัมพันธ์ต่อกัน เมื่อเธอใช้การรวมเพศผิด เธอก็ไม่ มีความสุขแท้ และเป็นผู้พ่ายแพ้ที่น่าอับอาย

แต่เธออาจแย้งว่า “ความใคร่มีอำนาจเกินกำลังที่ผมจะทนได้” นั่นอาจเป็นความจริง แต่อะไร เล่านี้เป็นเหตุให้เธอไม่สามารถบังคับความใคร่ของตนเองได้ ทั้งนี้ก็เพราะเธอนึกแต่ว่า เธอเป็นนาย ตัวเองได้ ทั้งนี้ก็เพราะเธอนึกแต่ว่า เธอเป็นนายตัวเอง แต่เธอควรทราบต่อไปอีกว่า ร่างกายของเธอนั้น

ไม่ใช่สมบัติของตัวเองแต่เป็นสมบัติของพระเจ้าโดยตรง ความสามารถของเธอก็ดี ตลอดจนทุกสิ่งทุกอย่างที่เธอมีอยู่ ล้วนแต่เป็นทรัพย์สินสมบัติของพระเจ้าทั้งสิ้น แต่สิ่งเหล่านี้พระเจ้าประทานให้แก่เธอ ก็เพื่อให้เธอเอาไว้ใช้อำนวยความสุขให้แก่เพื่อนมนุษย์ ไม่ใช่มีไว้เพื่อความสุขของเธอคนเดียวเท่านั้น ความสามารถทางเพศก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง ที่พระเจ้าได้ประทานไว้แก่ชายก็เพื่อจะให้เกิดความสุขแก่หญิง ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ให้เป็นภรรยาของเธอ อย่าพรั่นใจหรือหวาดกลัวของภรรยาด้วยความใคร่ต่อหญิงอื่น

ความสามารถในตัวเธอมีหลายอย่าง เธอควรใช้ความสามารถเหล่านั้นในการช่วยคริสตจักร ช่วยเหลือครอบครัว และช่วยเหลือประเทศชาติ สุขภาพทางสมอง และร่างกายของเธอเป็นของที่พึงสงวน หากเธอถูกเพื่อนชั่วชวนไปทำลายตัวเอง ก็เป็นที่น่าเสียดายยิ่งนักฉะนั้นจงหลีกเลี่ยงจากเพื่อนเลว ๆ งดเว้นการอ่านหนังสือหรือดูภาพยนตร์ที่เลว ๆ อย่างนั่งฝันใจลอยเพราะไม่เกิดประโยชน์ อย่าเกียจคร้าน อย่ากินมากเกินไป อย่าดื่มเบียร์หรือเหล้า จงตั้งหน้าตั้งตาทำงาน หรือออกกำลังกายตามสมควร จะช่วยให้เลิกหมกมุ่นคิดทางเพศได้มาก จงสนใจกับงานศิลปะ และการทำงานหนักจะเป็นการเตรียมตัวให้เธอรับหน้าที่การงานในอนาคตได้ดี จงเตรียมตัวในการสอบด้วยการศึกษาค้นคว้าอย่างขยันหมั่นเพียร การท่องเที่ยวดูภูมิประเทศของชาวบ้านเมือง จะทำให้รู้เห็นเหตุการณ์ของโลก และทำให้เธอคลายความปรารถนาในเรื่องเพศได้มาก นอกจากนั้นยังเป็นการสอนให้รู้จักใช้พลังกำลังและความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานอื่น ๆ อย่างกว้างขวาง แทนที่จะหมกมุ่นทางเพศแต่อย่างเดียว

แต่เธอจะเอาชนะสิ่งเหล่านี้โดยลำพังตนเองนั้น ดูออกจะเกินกำลังไป ถูกแล้ว ฉันอยากเป็นเพื่อนแนะนำเธอหลายอย่าง แต่เพื่อนที่ประเสริฐที่สุดของเธอคือ องค์พระเยซูคริสต์

สำหรับเรื่องที่คุณบอกว่าจะถูกเยาะเย้ยนั้น พระเยซูคริสต์เองเคยทรงถูกเยาะเย้ยมากกว่าเธอมากนัก พระองค์ทรงทนต่อการเยาะเย้ยก็เพื่อเธอจะได้รอดพ้นบาป พระเยซูทรงสู้ทนถึงขนาดยอมถูกตบ พระพักตร์ และถูกถ่มน้ำลายรดพระพักตร์ แล้วเหตุใดเธอจึงต้องกลัวอาย เพราะคำเยาะเย้ยของหญิงเลว ๆ เช่นนั้น?

พระเยซูคริสต์เท่านั้น ที่จะบันดาลให้เธอเป็นลูกผู้ชายได้อย่างสมบูรณ์แบบ
ด้วยความรักในพระคริสต์

โทรบิช

ตำบล.....

12 มีนาคม.....

เรียนอาจารย์ที่เคารพ

จดหมายฉบับสุดท้ายของท่านอาจารย์ ตีถูกหัวผมอย่างจังเลยครับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผมกลัว
หญิงนั้นเยาะเย้ยผมมากเกินไปก็ได้ เลยถือเป็นข้อแก้ตัวกลบเกลื่อนนิสัยชั่วของผมอย่างนั้นเอง

แต่ท่านอาจารย์ครับ การที่ผมจะสมรสกับหญิงที่มีอวัยวะเพศไม่พอเหมาะกัน จะไม่เกิดความ
ยุ่งยากหรือครับ? ผมคิดว่าถ้าได้ทดลองอยู่ด้วยกันก่อน เมื่อเห็นว่าเหมาะจึงค่อยแต่งงานกัน ไม่ดีกว่าการ
ที่แต่งงานกันก่อนแล้วก็เลิกร้างกัน เพราะไม่มีบุตรหรือ?

ผมหวังว่า ท่านอาจารย์คงไม่รำคาญที่ผมถามซอกแซกเช่นนี้ ผมกำลังฟังคำตอบด้วยความ
กระหายอย่างยิ่งครับ

ด้วยความเคารพ

เฟรนซิส

เมือง.....

22 มีนาคม.....

แฟรนซิสติษย์รัก

ปัญหาในจดหมายฉบับล่าสุดของเธอทำให้ฉันจำเป็นต้องตอบ เพราะเธอยังเข้าใจผิดอยู่หลายประการ และฉันจะพยายามตอบให้ดีที่สุดเท่าที่ฉันจะทำได้

คนหนุ่มจำนวนมากมักเข้าใจผิด คิดว่าความสุขของการแต่งงานขึ้นอยู่กับอวัยวะเพศแต่อย่างเดียว แต่ฉันขอบอกให้เธอทราบว่า ความยุ่งยากของการสมรสนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเพราะการไม่สมคูลย์กันของอวัยวะเพศเท่านั้น สมัยนี้ศัลยแพทย์สามารถจัดปัญหานี้ได้อย่างมากมาย และนอกจากนั้นตามปกติอวัยวะเพศของชายหญิงที่พระเจ้าทรงเนรมิตขึ้นสำหรับมนุษย์นั้น มีคุณสมบัติ และมีประสิทธิภาพสูงสามารถกลมกลืนกันได้เป็นอย่างดีตามกฎของธรรมชาติ แต่มนุษย์จำพวกบ้าค้นหา และพวกที่มีจิตถาวรจิตคอยระแวงและพยายามหาข้อแก้ตัว เพื่อจะบำบัดความใคร่ของคนในทางโสมมเท่านั้น จึงมีเรื่องยุ่งยากเกี่ยวกับอวัยวะเพศ

เป็นความคิดที่โง่เขลาอย่างยิ่ง ที่จะหลบหนีกับหญิงใด ๆ เพื่อรู้จักว่าผู้หญิงเป็นคนอย่างไร สมมุติว่าหญิงคนนั้นเป็นน้องสาวของเธอ เธอจะต้องการให้ชายหนุ่มอื่น ๆ มาทดลองก่อนไหมเล่า? และเธอจะใช้หญิงคนหนึ่งมาเปรียบเทียบกับหญิงอีกคนนั้นไม่ได้ เพราะหญิงแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งร่างกายและจิตใจ

การหลบซ่อนร่วมประเวณีกับหญิง ช่วงระยะเวลาอันสั้นเพียงไม่กี่นาที จะไม่ช่วยให้เธอรู้จักหญิงผู้นั้นเท่าใดเลย ไม่ว่าจะเกี่ยวกับร่างกายหรือจิตใจ ชายจะไม่รู้จักใจของหญิงจนกว่าเขาจะได้แต่งงานกันและสมสู่กันฉันสามีภรรยาเท่านั้น ดูพระธรรมปฐมกาล 4.1 “ฝ่ายชายนั้น ได้สมสู่อยู่กับสาวภรรยาของเขา”

ถูกแล้วการแต่งงาน ออกจะเป็นการเสี่ยงอยู่มากเพราะเราไม่รู้ว่าจะเป็นคนดีคนเลวปานใด แต่ถ้าเธอมอบอนาคตไว้กับพระเจ้า และยึดพระเจ้าเป็นหลัก เป็นมาตรฐานของการดำเนินชีวิต เมื่อนั้นพระเจ้าจะทรงอวยพรให้แก่เธอและช่วยเหลือเธอทุกวิถีทาง ถึงอย่างไรก็ตาม การเสี่ยงเช่นนั้น ก็ไม่ถึงกับต้องหวาดกลัวเหมือนกับภาพที่เธอวาดไว้ และเหนือสิ่งอื่นใด เธอเข้าใจผิดในเรื่องอวัยวะเพศของหญิงที่อาจไม่สมคูลย์กับของเธอ ฉันคิดว่าเธอคิดอย่างแน่นอน เพราะไม่ปรากฏว่ามีแพทย์คนใดยืนยันในเรื่องนี้แม้สักรายเดียว และไม่มีสามีคนใดปรารถนาร่วมกับแพทย์เลย เรื่องราวที่เธอได้รับทราบก็ปราศจากมูลฐาน เป็นความคิดที่ปราศจากข้อเท็จจริงเป็นความคิดของมาร เพื่อยุ้งให้เธอทำตามใจปรารถนาของมัน

บัดนี้มาถึงวาระที่เราต้องพูดเรื่องความรู้สึกนึกคิดของหญิง เท่าที่เราพูดกันมาจนถึงเดี๋ยวนี้ เราพูดกันเฉพาะความรู้สึกนึกคิดของฝ่ายชายเท่านั้น แท้จริงแล้วหญิงเป็นฝ่ายที่ต้องคิดมาก ในเรื่องร่วมรสทางเพศกับชายคนแรกที่เขาสละพรหมจารีให้แก่เขา หญิงที่ได้ร่วมรสกับชายคนแรกในชีวิตของเธอนั้น เธอจะลืมเหตุการณ์นั้น ๆ ไม่ได้เลย แม้ว่าจะเกลียดชังผู้นั้นแล้วเลิกร้างกัน แต่งงานใหม่กับชายที่เธอรักก็ตาม เธอก็ไม่อาจลืมชายคนแรกที่ได้พร่าพรหมจรรย์ของเธอไปได้เลย และทำนองเดียวกันชายหนุ่มที่ได้ร่วมรสกับหญิงคนแรกในชีวิตของเขา ชายนั้นจะลืมเหตุการณ์สำคัญที่สุดในชีวิตของเขาไม่ได้ เช่นเดียวกัน

มีบ่อยครั้งที่ฝ่ายหญิงไม่รู้เรื่องการร่วมเพศมาก่อนเลย เพราะฉะนั้นจำเป็น ที่ฝ่ายชายจะต้องรู้จักการเหนียวรั้งใจ เพื่อประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย ชายจะต้องรับผิดชอบต่อฝ่ายหญิง ในสายพระเนตรของพระเจ้าในเรื่องนี้

เธอคงเห็นแล้วว่า การรู้จักเคารพความเป็นพรหมจารีของหญิงนั้น ไม่ใช่เป็นเพียงแต่ประเพณีโบราณที่สืบต่อ ๆ กันมาเท่านั้น แต่กฎธรรมชาติของหญิงก็เรียกร้องความเป็นธรรมในข้อนี้ด้วย

ชายจะต้องพิจารณา และรับผิดชอบต่อพรหมจารีของหญิงด้วย หากฝ่ายชายรู้แน่นอนว่า ประสพการณ์ร่วมเพศเป็นอันตรายต่อหญิงที่ตนรัก ฝ่ายชายก็ต้องรู้จักการบังคับความใคร่ของตนไว้ มิให้กระทำอะไรเกินขอบเขต แม้โอกาสจะเปิดช่องทางให้กระทำก็ตาม หรือยิ่งกว่านั้นฝ่ายหญิงอาจเป็นฝ่ายยั่ววน ชวนให้ชายกระทำการผิดนอกกลุ่มออกทางก็ดี แต่ฝ่ายชายจะต้องรู้จักบังคับตนเองเสมอจึงจะนับว่าเป็นชายที่ชนะใจตนเอง

พระเยซูทรงสอนว่า “จงรักเพื่อนบ้านของท่านเหมือนรักตนเอง” แต่เราจะรักเพื่อนบ้านจริง ๆ ไม่ได้ถ้าเราไม่รักพระเจ้าเป็นอันดับแรกในชีวิต และการรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเองนี้ ก็นับรวมไปถึงการไม่ล่วงเกินสิทธิของหญิงก่อนการสมรสด้วย

แต่ชายหนุ่มหลายคนที่ทราบความจริงข้อนี้ดี ก็ยังอยากทดลองกับหญิงที่ชอบประพฤติดังเดี๋ยวนี้ อยู่ และคิดว่าคงไม่เป็นไร หากเธอปล่อยตัวปล่อยใจร่วมรสกับผู้ชายหญิงที่เธอไม่ประสงค์จะแต่งงานด้วย เธอก็จะพบกับประสบการณ์ที่หลอกลวงตนเอง เพราะเธอไม่ได้หญิงที่จะมาร่วมชีวิตกับเธอ แต่เธอกลับได้หญิงโสเภณีแทน การที่เธอหลอกลวงตนเองนี้แหละ ต่อมาจะกลายเป็นนิสัยยุ่งยากที่แก้ไม่หายในชีวิตสมรส

นักปราชญ์ท่านหนึ่งได้กล่าวว่า “หากเธอได้ร่วมรสกับหญิงที่มีคุณค่าแก่ตัวเธอก่อนแต่งงาน เธอก็ได้ชื่อว่าเป็นผู้ทำลายหญิงคนนั้น แต่ถ้าหากเธอร่วมรสกับหญิงที่ไร้คุณค่าสำหรับเธอ ก็เท่ากับว่าเธอทำลายตัวเอง”

สมัยโบราณ การลักลอบได้เสียกันก่อนแต่งงาน ต้องได้รับโทษอย่างรุนแรงจากสังคม ฉันทรง
ว่าบรรพบุรุษของเธอคงไม่ได้สอนในเรื่องนี้ให้แก่เธอ พระประสงค์ของพระเจ้าย่อมดี บริสุทธิ์ และ
ถูกต้องเสมอ พระเจ้าทรงรู้ถึงวิธีสร้างความสุขให้แก่เธอดีกว่าตัวเธอเอง พระองค์ไม่ได้ทรงกลอกหลวง
เธอเลย ในการที่พระองค์ประสงค์จะให้เธอมีภรรยาเพียงคนเดียว

โดยเหตุนี้เองจึงเป็นการไม่สมควรที่เธอจะร่วมรสกับหญิงที่จะเป็นภรรยาของเธอ ก่อนที่พระ
เจ้าจะพระราชทานให้จากพระหัตถ์ของพระองค์ในวันสมรส และไม่ควรร่วมรสกับหญิงอื่นเลย

ชายหนุ่มทั่วโลกต่างก็ปรารถนา ที่จะแต่งงานกับหญิงสาวพรหมจารีด้วยกันทั้งสิ้น แต่ใน
ขณะเดียวกันต่างก็ใคร่ที่จะทดลอง “ชิม” หญิงอื่นเสียก่อนเสมอ เธอเห็นหรือยังว่า เธอปฏิบัติขัดแย้งกับ
ความต้องการของเธอเอง เธอจะรู้ได้อย่างไรว่า เมื่อเธอได้ทดลองคู่รักของคนอื่นแล้ว คู่รักของเธอจะ
มีใครอยากทดลองชิมเสียก่อนบ้าง

ฉันเคยแปลกใจอยู่เสมอว่า เหตุใดสามีภรรยาหลายคู่จึงไม่สามารถให้กำเนิดบุตรธิดาได้ แต่
สาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งเท่าที่ฉันรู้ก็คือ คนหนุ่มสาวมักนิยมร่วมรสกันก่อนแต่งงาน ซึ่งเป็นเหตุให้
กามโรคมีโอกาสมแพร่เชื้อโรคไปสู่หนุ่ม ๆ สาว ๆ มากขึ้น เชื้อโรคเข้าไปทำลายรังไข่ หรือไม่ทำลายท่อ
นำเชื้อสุจิของฝ่ายชายจนหมดความสามารถที่จะมีบุตร บางที่แพทย์สมัยใหม่อาจช่วยได้บ้างแต่ก็ไม่ใช่
ทุกราย และไม่แน่นอนเสมอไป

ตามปกติหญิงจะตั้งครรภ์ได้ ก็ต่อเมื่อไข่ของหญิงเคลื่อนตัวออกจากรังไข่ และได้ผสมกับเชื้อ
ของชาย ในระหว่าง วันที่สิบเก้าถึงวันที่สิบสี่ก่อนระบอบประจำเดือนของหญิง ช่วงเวลาระยะนี้จึง
เป็นเวลาที่เหมาะสมสำหรับการฟักตัวของไข่ให้กำเนิดเป็นตัว แต่ก็อีกนั่นแหละ หญิงแต่ละคนย่อมมี
ลักษณะแตกต่างกัน และเธอจะทราบภาวะเช่นนั้น ได้ก็ต่อเมื่อเธอได้อยู่กับภรรยาของเธอเป็นเวลานาน
ๆ แต่การที่เธอจะทดลองก่อนแต่งงานชั่วประเดี๋ยวหนึ่งนั้น เธอจะไม่มีโอกาสทราบได้เลย

เมื่อเธอทราบระยะเวลา แห่งความหมุนเวียนในรอบเดือนของภรรยาแล้วเธอก็อาจ “ปรับปรุง”
ระยะเวลาของการมีบุตรได้ตามความต้องการ ทำให้สามารถหลีกเลี่ยงการมีบุตรถี่เกินไปได้ โดยเหตุนี้
พระเจ้าจึงไม่มีพระประสงค์จะให้ผู้ชายงดเว้นการ “อยู่ร่วม” กับภรรยาตลอดปีตลอดชาติ แม้ว่าการรู้
กำหนดเวลางดเว้นการร่วมประเวณีกับภรรยาในระยะไข่มูกเช่นนี้ จะไม่ใช่มาตรการในอันที่จะป้องกันการ
การมีบุตร ได้อย่างเด็ดขาด แต่ก็มีส่วนช่วยไม่ให้ภรรยาตั้งครรภ์ถี่เกินไปได้มาก แต่ไม่ว่าชายไม่
ปรารถนาที่จะมีบุตรมาก หรือปรารถนาที่จะมีบุตรก็ตาม เขาก็ไม่ควรมีภรรยามากกว่าหนึ่งคน แม้นมนุษย์
จะมีความรู้ความสามารถ และมียาและเครื่องมือที่จะช่วยเหลือหลายประการก็ตาม แต่เด็กที่เกิดมาก็
ยังคงเป็นของประเสริฐซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่พ่อแม่ผู้นั้นเอง ถ้าพระเจ้ายังไม่ประทานบุตรธิดาให้
เลย ก็อย่าเพิ่งคิดว่าการมีบุตรเป็นยอดปรารถนาของการแต่งงานเท่านั้น การมีชีวิตร่วมกันระหว่างสามี

และภรรยา มีความหมายอย่างลึกซึ้งในตัวของมันเอง และไม่เกี่ยวกับปัญหาการมีบุตร แม้คู่สมรสจะไร้บุตร เขาทั้งสองควรทราบว่าพระเจ้าทรงมีแผนการอื่นสำหรับเขา เช่นอาจมีความชื่นชมยินดีต่อการอุปถัมภ์บุตรบุญธรรมก็ได้ ฉันรู้จักสามีภรรยาหลายคู่ที่ไม่มีบุตร แต่ได้เลี้ยงบุตรบุญธรรม ซึ่งพระเจ้าได้อวยพรให้เขามีความสุขมาก

มีหญิงหลายคนกลัวการแต่งงาน เพราะหวังเกรงว่าหากตนเป็นหมั้นไม่อาจมีบุตรได้ สามีจะหันไปสนใจกับหญิงอื่นแทน บางทีความกลัวว่าจะไม่มีบุตร ก็อาจเป็นเหตุให้เขาไม่สามารถมีบุตรได้จริงๆ โดยเหตุนี้เธอควรทำให้คู่รักของเธอรู้ว่า เธอรักเขาเสมอไม่ว่าเขาจะมีบุตรหรือไม่

ในวันสมรส เธอจะต้องสัญญากับพระเจ้าเพื่อภรรยาของเธอว่าอย่างนี้

“ข้าพเจ้านาย.... จะรับนางสาว..... ไว้เป็นภรรยาของข้าพเจ้า และตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ข้าพเจ้าจะรักทนุทนอม ให้เกียรติ ให้ความสุข และปกป้องรักษาหญิงผู้นี้อย่างเสมอต้นเสมอปลาย ไม่ว่ายามเมื่อเขาสุขสบายหรือยามเจ็บป่วย ไม่ว่ายามเมื่อเราร่ำรวย หรือยากจน ข้าพเจ้าจะรักเขาและถนอมเขาไว้ดังดวงใจ จนกว่าจะตายจากกัน

การตัดสินใจ ที่จะเลือกภรรยามีความสำคัญเป็นอันดับที่สองรองลงมาจาก การตัดสินใจรับเชื่อพระเยซู ว่าเป็นพระเจ้าผู้ไถ่บาปของตน ขอให้พระเจ้าจงนำชีวิตของเธอ

โดยความรักในพระคริสต์

จากครูของเธอ

โทรบิช

ตำบล.....

4 เมษายน.....

เรียนท่านอาจารย์ที่เคารพ

คำสอนของอาจารย์ ในจดหมายฉบับที่แล้วนั้นล้วนแต่เป็นความรู้ใหม่สำหรับชีวิตของผมจริง ๆ ผมไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่า การที่จะร่วมรสกับหญิงที่เขาเชิญชวนผมนั้น จะเป็นการทำผิดต่อฝ่ายหญิง ผมยังนึกแต่ว่าการที่ผมทำเช่นนั้น เป็นการทำให้หญิงนั้นพอใจมากกว่า

เหตุใดหนอเมื่อก่อน ๆ นี้ จึงไม่เคยมีใครบอกผมเลย คุณพ่อและคุณแม่และครูอาจารย์ก็ไม่เคยมีใครบอกผม ผมจำได้ว่าครั้งหนึ่งเมื่อผมเป็นเด็กอยู่ มีอาจารย์คนหนึ่งสอนเรื่องการทำผิดประเวณี ผมไม่เข้าใจว่า การทำผิดประเวณีคืออะไร ผมจึงไปถามคุณพ่อ แต่น่าเสียดายที่คุณพ่อของผมไม่ได้สอนผมเลย ในเรื่องนี้ กลับหัวว่าผมถามในสิ่งที่ไม่สมควร เลยถูกตีแทนการอธิบายและตอบคำถามของผม

เดี๋ยวนี้ ผมได้รับการลงโทษในเรื่องที่ไม่มีใครเคยสอนผมมาก่อน และผมถูกคริสตจักรภาคทัณฑ์ หลังจากที่ถูกภาคทัณฑ์ไว้ครบหกเดือนแล้ว ผมก็ยังสงสัยว่าพระเจ้าจะทรงยกโทษให้ผมหรือไม่ ผมทราบแล้วว่า การที่ผมรีบร้อนได้เสียกับหญิงที่เปิดโอกาสให้ผมนั้น ไม่ได้ช่วยให้ผมเข้าใจผู้หญิงดีขึ้นเลย แต่อาจารย์สอนว่าการแต่งงานกับหญิงใดจะต้องรู้จักเลือกหญิงที่ดี แต่ผมจะไปรู้จักหญิงที่ดีได้อย่างไร สถานที่แห่งใดบ้างที่ผมควรไป และไม่ควรมไป สำหรับการเดินร่ำ อาจารย์คิดว่าเป็นการสมควรหรือไม่ ทำไมผู้หญิงจึงมักคิดว่า การที่มีผู้ชายมาเกี่ยวข้องกับเธอ เขาจะมาเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศเท่านั้น

ประการสุดท้ายที่ท่านอาจารย์บอกว่า การสัมพันธ์กับหญิงทางกายเท่านั้น ไม่พอที่จะช่วยให้รู้จักเลือกหญิงที่ดีได้ ถ้าอย่างนั้นจะมีอะไรเป็นเครื่องช่วยแนะแนวในการเลือกหญิงบ้าง และผมจะรู้ได้อย่างไรว่า ผมรักเขาและเขาก็รักผมอย่างแท้จริง

ผมไม่มีอะไรจะเล่าให้อาจารย์ฟัง นอกจากจะถามและขอคำอธิบายจากอาจารย์เท่านั้น หวังว่าท่านอาจารย์คงไม่หมดความอดทนกับผมนะครับ

ด้วยความเคารพ

แฟรนซิส

เมือง.....

15 เมษายน.....

แฟรนซิสติษย์รัก

เธอพูดถูกแล้วว่า จำเป็นต้องรู้จักคุ้นเคยกับหญิงมาก ๆ เสียก่อนแล้วจึงจะเลือกได้ไม่ผิด แต่เธอก็รู้อยู่แล้วว่า ขนบธรรมเนียมและประเพณีของชาวพื้นเมืองที่นี้ยังคงเข้มงวดตามแบบโบราณอยู่ ยากแก่การที่จะปฏิบัติเช่นนั้นได้ พวกเขาไม่ยอมรับในเรื่องความรักของคริสเตียน ไม่ยอมเข้าใจว่าในการสมรสกันนั้น ชายและหญิงต้องมีความรักใคร่ให้แก่กัน และมีอิสระเสรีในการเลือกคู่ครอง ด้วยเหตุนี้เอง ในสมัยก่อนจึงมีการสมรสแบบ “คลุมถุงชน” กันมาก บิดามารดามักจะเข้มงวดกวดขันในเรื่องนี้ อย่างเคร่งครัด เขามักจะหมั้นหมายคู่ชีวิตให้แก่บุตรของเขา นับตั้งแต่แรกเกิด หรือก่อนเกิดเสียด้วยซ้ำ

เรื่องประเพณี “คลุมถุงชน” นี้ กำลังจะค่อย ๆ หดหายไป ฉันเชื่อว่าถึงวาระแล้ว ที่คนยุคนี้จะเริ่มก้าวไปสู่ประเพณีใหม่ ซึ่งสามารถทำให้คู่สัวตัวเมียมีความสุขในการครองเรือน ด้วยความสมัครใจของแต่ละฝ่าย โดยการจัดให้หญิงชายมีโอกาสพบปะสังสรรค์กันมากขึ้น ในวิธีที่ไม่เป็นภัยต่อทางเพศ เพื่อให้เขาได้มีโอกาสศึกษาชีวิตรู้จักเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน เช่นที่คริสตจักร ที่โรงเรียนสหศึกษา ในการอบรมเยาวชน ค่าบริการระหว่างปิดภาคเรียน และวิธีอื่น ๆ อีก ในอันที่จะช่วยให้ชายหญิงรู้จักกันมากขึ้น เป็นการสมควรที่คริสตจักรจะเอาใจใส่และแนะนำการครองเรือนแก่เยาวชนทั้งที่อยู่ในเมือง และในหมู่บ้านทั่ว ๆ ไป โดยตั้งศูนย์อบรมเยาวชน ซึ่งจะประกอบประโยชน์อย่างยิ่ง ดีกว่าที่เทศนาเรื่องการทำผิดประเพณีแต่อย่างเดียว

คำถามที่ว่าสถานที่แห่งใดที่เธอควรไป และไม่ควรถูกไปนั้น ข้อนี้อาจให้คำตอบที่แน่นอนตายตัวลงไปไม่ได้ เพราะต้องแล้วเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่นเรื่องการเดินรำและรำวง เธอจะต้องใช้การวินิจฉัยของเธอเองว่าควรไป หรือไม่ควรประการใด ทั้งนี้ต้องมองให้เห็นถึงผลของการนั้น ๆ ว่า จะเป็นอันตราย หรือเป็นทางนำเราไปสู่ภัยอันตรายหรือไม่ สิ่งใดที่เมื่อเราทำแล้วจะเป็นบ่วงผูกมัดตัวเรามิให้คืนหลุด ก็จงหลีกเลี่ยงเสีย นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ชาวต่างประเทศผู้หนึ่งกล่าวว่า “การเดินรำคือการเร้าอารมณ์ทางเพศ และเป็นต้นเหตุแห่งการเกิดอาชญากรรม”

จงพูดกับตัวเธอเองอย่างนี้ก็แล้วกันว่า “ฉันจะไม่ไปในที่ ๆ ฉันไม่อยากจะให้คนที่ฉันรักและนับถือมากที่สุดเห็นฉันเข้าไป”

การทำความรู้จักกับมิตรสหาย วิธีที่ปลอดภัยก็คือการรู้จักกันเป็นหมู่เป็นคณะ ทั้งชายทั้งหญิงปะปนกันครวละหลาย ๆ คนพร้อม ๆ กัน ไม่ใช่แยกกันเป็นคู่ ๆ จงเก็บความประพฤติของเธอไว้สำหรับ

คู่รักของเธอเท่านั้น และความรักที่แท้ ย่อมไม่ทำสิ่งที่น่าอับอายขายหน้ามาสู่คนที่ตนรัก ระวังอย่าใช้มือจับหรือแตะต้องหญิงในทางที่ไม่สมควรจงระวังรักษาการใช้มือให้สะอาดในเรื่องนี้

การที่หญิงโดยมากมักตั้งข้อสงสัยไว้ก่อนว่า ถ้าอยู่กับชายตามลำพัง ชายนั้นมักไม่ซื่อและชุกชกกับตัวเสมอเพราะว่าชายหนุ่มประเภทที่กล่าวนี้ไม่เข้าใจ และมองไม่เห็นเหตุผลอื่นใด ในการพบกับหญิงสาวตามลำพัง นอกจากเพื่อความสัมพันธ์ทางเพศ ฉะนั้นการที่เธอจะทำให้หญิงสาวไว้วางใจเธอได้ เธอจะต้องไม่ประพฤติในทางที่ไม่เหมาะสมไม่ควรดั่งที่ว่านี้ ฉันคิดว่าถ้าเธอเป็นคนดีพอ แม้หญิงที่ไม่เคยสนใจกับชายนัก ก็คงไม่รังเกียจในการที่คบหากับเธอ ซึ่งย่อมเป็นหนทางที่เธอจะทำคนให้เป็นที่เชื่อถือ และเอาชนะจิตใจเขาได้ในที่สุด

ถูกต้อง วันหนึ่งเธอจะต้องเลือกคู่ครองซึ่งเธอจะเลือกแบบสุ่มสี่สุ่มห้าไม่ได้ เพราะเมื่อแต่งงานแล้วจะหย่าร้างกันไม่ได้ พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะให้การสมรสอยู่กินร่วมกันด้วยความสุขไม่มีการหย่าร้างหรือพรากจากกัน เว้นไว้แต่ความตายเท่านั้น พระเยซูตรัสว่า “เขาทั้งสองจะไม่เป็นสองต่อไป แต่จะเป็นเนื้อเนื้ออันเดียวกัน” เหตุฉะนั้นซึ่งพระเจ้าได้ผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พรากจากกันเลย

เพื่อเป็นการแนะนำในการเลือกคู่ ฉันขอแนะนำเธอดังนี้

1. ประการแรก คือเรื่องความเชื่อ จากจดหมายฉบับที่แล้วของเธอ ทำให้ทราบว่าเธอกลัวโทษมีความหมายต่อชีวิตของเธอมาก นั่นหมายความว่าเธอจะมีชีวิตอยู่โดยปราศจากพระเยซูไม่ได้ ฉะนั้นคำถามแรกๆ ที่เธอจะใช้ในการเลือกคู่ครองควรเป็นดังนี้ “หญิงคนนั้นเป็นคริสเตียนหรือไม่” “ข้าพเจ้าจะร่วมใจอธิษฐานกับหญิงคนนั้นได้หรือไม่” หากหญิงที่เธอรักนั้น มิได้มีชีวิตในพระคริสต์เช่นเดียวกับเธอแล้ว ฉันก็ไม่ทราบว่าเธอจะร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเขาได้อย่างไร ฉันเชื่อว่าเธอคงไม่ต้องการแต่งงานกับหญิงที่มีความรักของพระเยซูคริสต์เป็นแน่ ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ในหลักความเชื่อเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่ง เพราะเป็นหลักประกันความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในครอบครัว

2. เธอควรจะถามตัวเองว่า เธอรักเขาหรือไม่และการที่จะรู้ได้ว่า เธอรักเขาจริงจังหรือไม่ก็อาจสังเกตได้จากความรู้สึกดังต่อไปนี้ ถ้าเธอรักเขาจริง เธอจะรู้สึกว่าจะมีชีวิตอยู่ไม่ได้ถ้าปราศจากเขารู้สึกว่าจิตใจของเธอปวดร้าวที่สุดในเมื่อเธอกับเขาต้องพรากจากกัน หญิงผู้นั้นจะมาอยู่ในความคิด ในสมอง ในโครงการชีวิตของเธอ และภาพของเขาย่อมอยู่ในความฝันของเธอตลอดเวลานอกจากนั้นเธอจะรู้สึกว่า ความสุขของหญิงนั้นสำคัญเท่า ๆ กับความสุขของเธอเอง ถ้าเธอมีความรู้สึกดังกล่าวนี้อันแสดงว่าเธอรักผู้หญิงนั้นอย่างแท้จริง ในทำนองเดียวกัน หญิงนั้นจะหมั่นเขียนจดหมายถึงเธอบ่อย ๆ พยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างให้เธอพอใจ และจะมาพบเธอเท่าที่โอกาสอำนวยโดยไม่ผิดประเพณี และเหนือสิ่งอื่นใด ถ้าหญิงนั้นตัดสัมพันธ์กับชายอื่นทั้งหมด และหันมาสนใจเฉพาะเธอคนเดียวเท่านั้น นั่นแสดงว่าหญิงผู้นั้นรักเธออย่างจริงใจ

3. การที่เธอปรารถนาหญิงคนหนึ่งคนใด มาเป็นภรรยาของเธอนั้น เธอจะต้องมีความรักต่อเขานั่นชายหนุ่มที่มีต่อคนรัก มิใช่รักหรือเอ็นดูอย่างน้องสาวเพราะการแต่งงานกันนั้น นอกจากเขาจะมีความสัมพันธ์ต่อเธอในฐานะภรรยาของเธอแล้ว เขายังต้องเป็นมารดาของบุตรของเธอด้วย เธอจะต้องไต่ตรองให้รอบคอบและถามตนเองว่า หญิงที่เธอหมายปองนั้น เหมาะสมที่จะเป็นมารดาของบุตรของเธอหรือไม่ เป็นกุลสตรี และเป็นแม่ศรีเรือนตามที่เธอปรารถนาหรือไม่ เพราะสตรีบางคนสวยแต่เฉพาะรูปร่างเท่านั้น แต่ไม่มีคุณสมบัติที่ตรงม่ออย่างอื่นเลยซึ่งย่อมจะไม่ตรงกับจุดหมายของเธอ ในขณะที่ด้วยกันฝ่ายหญิงก็ควรจะถามตนเองว่า ตนพร้อมหรือยังที่จะมอบกายใจให้แก่ชายผู้นั้น ตนพร้อมหรือยังที่จะเป็นแม่ของบุตรของเขา ฉันคิดว่าฝ่ายหญิงก็คงไม่ปรารถนาที่จะให้ผู้ที่จะมาเป็นบิดาของบุตรของหล่อน เป็นคนขี้เมา มีชีวิตเหลวแหลก ตระหนี่ถี่เหนียวเกินไป หรือเป็นคนขี้เกียจไม่ยอมทำงาน

4. ประการสุดท้าย ที่เธอจะต้องพิจารณาก็คือความประพฤติ และกิริยามารยาทของสตรี ที่เธอจะแต่งงานด้วยว่า สมเป็นกุลสตรีหรือไม่ ตลอดจนรสนิยม นิสัยใจคอ การศึกษา และความสามารถของเขาคือว่าพอที่จะเป็นคู่ชีวิตที่ดี สามารถแบ่งเบาภาระการงานและร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเธอได้เพียงใด สำหรับเธอนั้นฉันขอแนะนำให้เลือกหญิงที่มีความรู้ไว้เป็นที่ดีที่สุด เพราะจะได้ช่วยกันขบคิดแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับงานบ้าง ข้อนี้นับว่าเป็นสิ่งจำเป็น และสำคัญอย่างยิ่งยวด จงจำไว้ว่าความรักที่แท้จริงนั้น ย่อมมีการสนทนาปราศรัยปรึกษาหารือกัน ส่วนความรักที่ไม่มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน หรือสนทนาปราศรัยกันไม่รู้เรื่อง ความรักนั้นจะค่อย ๆ โรยราไปในที่สุด

นอกเหนือจากข้อแนะนำดังกล่าวมาแล้ว ยังมีปัญหาที่เธอจะต้องถามตัวเองอีกบ้างเล็กน้อย เช่นปัญหาเรื่องสุขภาพ พื้นฐานทางสังคมและอายุ โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ฝ่ายชายควรมีอายุมากกว่าฝ่ายหญิงเล็กน้อย แพทย์บางคนแนะนำว่า อายุที่เหมาะสมแก่การแต่งงานคือชายยี่สิบห้าปี ส่วนหญิงยี่สิบเอ็ดปี

อย่าแต่งงานเพียงเพื่อทำให้พ่อแม่ หรือพี่น้องในครอบครัวของเธอพอใจอย่างเดียว อย่าให้หญิงเป็นอุปกรณ์ชีวิตของเธอ แต่งให้หญิงนั้น เป็นทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับเธอ หรือจะพูดอีกนัยหนึ่งก็คือ จงรักภรรยาเพื่อความสุขของเขาเอง โดยไม่หวังผลประโยชน์อันใด จากเขาแต่ฝ่ายเดียว

เท่าที่ฉันเขียนมาอย่างยืดยาวนี้ ก็ด้วยความหวังดีต่อเธอเท่าที่เพื่อนมนุษย์จะพึงมีต่อกัน เป็นเพียงพรรณนาของมนุษย์เท่านั้น มิใช่พรรณนาของพระเจ้า แต่เธอจะต้องรู้ด้วยการสมรสเป็นสิ่งที่ต้องเสี่ยงและผจญภัยมาก เต็มไปด้วยสิ่งที่ไม่รู้และคาดไม่ถึงว่าจะเกิดขึ้น เพราะการสมรสเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ซึ่งเธอต้องอาศัยพระมหากรุณาธิคุณของพระเจ้าเท่านั้น จึงจะผ่านการแต่งงานนี้ได้โดยปลอดภัยและราบรื่น

หรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือ พระเจ้าจะต้องเป็นผู้นำที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเธอ ฉะนั้นจึงให้พระเจ้าเป็นผู้ทรงนำในการเลือกภรรยาของเธอ

ตราบไค ที่เธอยังไม่ได้รับการยกโทษจากพระเจ้า พระเจ้าก็อาจไม่นำวิถีชีวิตของเธอได้ การที่เราละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า เป็นการแยกตัวเราเองออกจากพระเจ้า โทษทัณฑ์ที่สายขาด ย่อมไม่สามารถพูดคุยติดต่อกันได้ ฉะนั้นใดความบาปก็ทำให้เราขาดการติดต่อกับพระเจ้า ฉะนั้น เราจำเป็นต้องซ่อมแซมปรับปรุงชีวิตของเราให้ดีขึ้นกว่าเดิม เราจึงจะติดต่อกับพระเจ้าได้ ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า

การที่จะได้รับอภัยโทษจากพระเจ้านั้น ไม่ใช่ง่ายอย่างที่เธอคิด คือมิใช่ว่าเมื่อพ้นกำหนดหกเดือนที่เธอถูกคริสตจักรภาคทัณฑ์แล้ว เธอจะได้รับการอภัยโทษจากพระเจ้าทันที พระคุณของพระเจ้าไม่ใช่ปราศจากกฎ ๆ แต่เป็นของที่มีค่ามาก การที่เธอจะได้รับการอภัยบาปนั้น เธอจำเป็นต้องสำนึกในความผิดบาปของเธอเอง และต้องกลับใจใหม่อย่างจริงจัง ข้อนี้จึงยากยิ่งกว่าการถูกทำโทษไม่ให้ร่วมในพิธีศีลมหาสนิทเสียอีก

การที่คริสตจักรมีระเบียบวินัย และบทลงโทษต่าง ๆ นั้น ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าคริสตจักรไม่ได้ยินดีหรือเห็นด้วยกับการประพฤติเช่นนั้นเลย ระเบียบวินัยจะนำมาใช้แทนการกลับใจใหม่ไม่ได้ และแท้จริงการรักษาวินัยก็ไม่ใช่เป็นการลงโทษแต่ประการใด เพราะพระเจ้าไม่เคยเปิดโอกาสให้คริสตจักร มีหน้าที่ลงโทษเพราะความบาปเลย เพราะการทำเช่นนั้น เป็นการหมิ่นประมาทพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งได้รับโทษแทนเราแล้ว โดยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน “เขาผู้นั้นถูกจับเป็นบาดแผล ก็เพราะการล่วงละเมิดของพวกเขา และถูกฟกช้ำก็เพราะความอสังค์ธรรมของพวกเขาการลงโทษเพื่อให้เกิดความสุขแก่พวกเขา ไปตกอยู่กับเขาผู้นั้นและที่พวกเขาหายเป็นปกติได้ ก็เพราะรอยแผลเขียนของเขาผู้นั้น” (อิสยาห์ 53:5)

พระเจ้าทรงไถ่เราให้พ้นจากความผิดบาป ด้วยราคาอันสูงมาก กล่าวคือพระองค์ได้พระราชทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ มาเป็นค่าไถ่โทษแทนเรา

ฉันอยากจะแนะนำให้เธออ่านพระธรรมสดุดี บทที่ 32 อย่างช้า ๆ หลาย ๆ ครั้ง เพราะว่าพระธรรมบทนี้เปิดเผยถึงความลับ เกี่ยวกับชีวิตคริสเตียนประการหนึ่งคือการกลับใจใหม่ของเรา ด้วยการทรงนำของพระเจ้า ดาวิดได้เขียนไว้ตอนหนึ่งดังนี้ว่า “เมื่อข้าพเจ้าไม่แฉังบาปของข้าพเจ้า ร่างกายของข้าพเจ้าก็ร่วงโรยไป” และยังคงพูดต่อไปว่า “ข้าพเจ้าสารภาพบาปของข้าพเจ้าต่อพระองค์” พระเจ้าทรงตอบว่า “เราจะแนะนำและสอนเจ้าถึงทางที่เจ้าควรจะไป”

ฉันทราบดีว่าฉันน่าจะจดหมายฉบับต่อไปเธอคงจะถามว่า “ผมจะเกิดใหม่ได้อย่างไร?” และนี่เป็นปัญหาใหญ่ที่สุดในชีวิตที่ทุกคนควรจะถามตนเอง เพราะคำตอบข้อนี้คลุมไปถึงคำตอบของปัญหา

อื่นแทบทุกข้อ แต่เรื่องนี้ฉันต้องพูดกับเธอเองจึงจะเข้าใจ ฉันไม่อาจให้รายละเอียดแก่เธอทางจดหมาย
ได้ ขอให้เธออ่านพระธรรมข้อที่สามอย่างละเอียด เพื่อให้รู้ว่า นิโกเดโมได้กลับใจอย่างไร

พร้อมกับจดหมายฉบับนี้ ฉันได้ส่งธนาคัตค่าเดินทางมาด้วยแล้ว ขอให้เธอเดินทางมาหาฉันให้
ได้ ฉันยินดีต้อนรับเธอเสมอ

จากพี่น้องในพระคริสต์

โทรบิช

ตำบล.....

2 พฤษภาคม ค.ศ.....

เรียนท่านอาจารย์ที่รักในพระคริสต์

ผมได้เดินทางกลับไปถึงบ้านเรียบร้อยแล้ว ด้วยความปลอดภัยทุกประการ

ก่อนอื่น ผมขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือทางจิตใจแก่ผมอย่างมากมาย ผมขอรับว่าตอนแรกผมลังเลใจไม่กล้าที่จะไปพบท่านอาจารย์ ทั้งนี้เพราะความละอายใจ และหวาดหวั่นต่อการที่จะต้องเผชิญกับอาจารย์ผู้หวังดีและมีพระคุณต่อผมนั่นเอง แต่ด้วยการหนุนน้ำใจของอาจารย์ จึงทำให้ผมตัดสินใจเดินทางไปพบอาจารย์ในที่สุด

เมื่อได้พบอาจารย์แล้ว แทนที่จะทำให้ผมรู้สึกหวั่นกลัวดังที่ผมคิดไว้กลับได้รับความอบอุ่นและสบายใจเป็นที่สุด ในการนี้มีสิ่งที่ทำให้ผมประหลาดใจ และประทับใจมากสองประการคือ ประการแรก ผมไม่มีความรู้สึกดั่งว่ากำลังเผชิญกับผู้พิพากษาเลย หากแต่มีความรู้สึกที่กำลังอยู่กับเพื่อนมนุษย์ผู้ร่วมทำบาปเช่นเดียวกัน และมีฐานะเท่าเทียมกัน ในสายพระเนตรของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ผมจึงกล้าพูดกับท่านอาจารย์ เกี่ยวกับความเหลวไหลของผมในอดีต และเมื่อได้พูดแล้วก็ทำให้ผมเบาใจและสบายใจขึ้นมาก เรื่องชานาซึ่งสารภาพว่าเขาขโมยเชือกเส้นหนึ่งแต่เขาไม่ได้รับสารภาพว่า เชือกเส้นนั้นมีแพะผูกติดอยู่ด้วยซึ่งอาจารย์เล่าให้ฟังนั้น สะดุดใจผมอย่างยิ่งทีเดียว เพราะโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ไม่มีมนุษย์คนใดที่จะสารภาพถึงความผิดบาปอันร้ายแรงของตนอย่างง่ายนัก เขาจะสารภาพก็เฉพาะแต่ความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น แม้แต่ผมเองก็เช่นเดียวกัน

แต่ท่านอาจารย์ ได้ช่วยทำให้ผมรับสารภาพบาปทั้งหมด จนผมรู้สึกได้ว่าเดี๋ยวนี้ผมเป็นคนใหม่จริง ๆ

ประการที่สอง ซึ่งทำให้ผมประหลาดใจมากก็คือท่านอาจารย์ไม่เคยสะดุ้งตกใจ เมื่อผมสารภาพเรื่องความบาปร้ายแรงของผม และอาจารย์ไม่เคยซักถามผมในทางที่จะทำให้ผมสะดุดกระดากเลย ทำให้ผมมีอิสระและใจกล้าที่จะรับสารภาพทุก ๆ สิ่ง อนึ่งการสนทนาของเราในวันนั้นไม่ได้มุ่งอยู่ที่ความคิดผิดของผมเป็นจุดใหญ่ กลับพูดถึงการอภัยบาป ในการผิดพลาดที่ผมได้ทำมาแล้วเท่านั้น

มีเรื่องหนึ่งที่ผมไม่ค่อยเข้าใจก็คือเรื่องที่ว่า การที่ผมจะโทษตัวเอง ด้วยการทรมานร่างกายโดยวิธีต่าง ๆ นั้นจะไม่ทำให้ผมได้รับการอภัยโทษได้เลย เนื่องด้วยพระเยซูได้ทรงแบกเอาความทุกข์และรับเอาความเศร้าโศกของผม ตลอดจนโทษทัณฑ์แห่งการล่วงละเมิดของผม ไปหมดสิ้นแล้ว พระองค์จะบันดาลให้ผมรับความสุขใจ ผมเคยคิดเสมอว่าหากจะให้ผมรับโทษตนทุกข์เสียเอง บางทีจะทำให้ผมเป็นสุขมากกว่านี้ และการกระทำความผิดนี้ก็มิใช่เพื่อขอรับการอภัยโทษ หากแต่เพื่อแสดงให้เห็นว่าผม

ได้กลับใจใหม่แล้วจริง ๆ แต่ท่านอาจารย์บอกว่าการคิดหรือกระทำเช่นนั้น แทนที่จะเป็นผลดี กลับจะเป็นความหึงงองหลงไป ฉะนั้นผมจะเชื่อตามอาจารย์ที่ว่า พระเจ้าทรงกระทำทุก ๆ สิ่งสำหรับผมแล้ว

ผมไม่อาจลืมวาระที่เราได้ร่วมใจกันอธิษฐาน และท่านอาจารย์ได้หนุนน้ำใจผม โดยอ้างข้อพระธรรมอิสยาห์ 43: 1 ซึ่งว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเราไถ่ค่าตัวเจ้าแล้วเราได้เรียกเจ้าตามชื่อของเจ้า เจ้าเป็นคนของเรา” และยอห์น 8:36 ซึ่งว่า “เหตุฉะนั้นถ้าพระบุตรนั้นจะกระทำให้นายเป็นไทย ท่านก็จะเป็นไทยจริง ๆ

ท่านอาจารย์พูดอีกครั้งว่า ผมจะเป็นไทยโดยตัวเองไม่ได้ ผมเองอยากเป็นคริสเตียนที่ดีเสมอ แต่ระหว่างนั้นผมไม่มีความมั่นใจเลยว่า ผมได้รับการอภัยโทษแล้วแต่เดี๋ยวนี้ผมมั่นใจแล้วว่า พระเจ้าทรงนิรโทษบาปของผมอย่างแท้จริง

ท่านอาจารย์ครับ ระหว่างที่ผมเดินทางกลับบ้านนั้นผมได้พบกับเหตุการณ์ที่น่าพิศวงดีเป็นที่สุด ผมรู้สึกดีใจมากจนจิตใจแทบจะไม่อยู่กับเนื้อกับตัว คือว่าผม... ผมได้พบหญิงที่ถูกใจผมเข้าแล้วละครับ

มันอาจจะเป็นเรื่องไร้สาระสักหน่อยที่จะเล่าเรื่องนี้ให้อาจารย์ทราบ แต่ขอให้ผมพูดสักหน่อยเถิดครับ เพราะเป็นครั้งแรกในชีวิตของผมที่เดียว ที่ได้พบหญิงซึ่งเป็นที่ต้องตาต้องใจผมเช่นนี้ เธอเป็นดังราชินีในฝันของผมที่เดียวดูเหมือนว่า เธอจะดึงเอาความสนใจความรู้สึกนึกคิดทั้งหมดของผมไว้ได้ อย่างไม่น่าเชื่อ ผมไม่อาจสรรหาถ้อยคำใด ๆ มาบรรยายถึงลักษณะท่าทางกิริยามารยาท และความสามารถของเธอไว้ในที่นี้ได้ นอกจากจะสรุปสั้น ๆ ว่า ผมได้พบผู้หญิงที่ผมปรารถนา จะได้ว่าไว้เป็นคู่ชีวิตของผมแล้วละครับ ผมอยากเห็นหน้าท่านอาจารย์เหลือเกิน และผมเชื่อว่าท่านอาจารย์ก็คงรู้สึกแปลกใจไปกับผมด้วย

เหตุการณ์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้น หลังจากที่ผมได้ไปเยี่ยมเขียนอาจารย์แล้ว เป็นเรื่องแปลกสำหรับผมมาก เป็นได้ใหม่ครับ ที่พระเจ้าทรงนำผมให้ไปพบกับประสบการณ์เช่นนี้ ท่านอาจารย์ก็เคยแนะนำว่าเมื่อจัดแจง “ต่อสายโทรศัพท์” กับพระเจ้าเรียบร้อยแล้ว ผมก็อาจได้รับการนำจากพระเจ้า แต่ทำไมจึงรวดเร็วอย่างนั้นเล่าครับ และทำไมทุกอย่างจึงช่างเหมาะเหลือเกิน พระเจ้าประทับอยู่ใกล้ชิดผมขนาดนี้ที่เดียวหรือ ผมตกใจมากครับ เนื้อตัวสั่นไปหมด

จากศิษย์ที่มั่งงง

แฟรนซิส

เมือง.....

6 พฤษภาคม ค.ศ.....

ถึงศิษย์รักที่มังกง

ฉันดีใจมาก ที่ได้อ่านจดหมายฉบับล่าสุดของเธอฉันขอแสดงความยินดีที่เธอมีมิตรใหม่ ถ้าฉันเข้าใจไม่ผิดฉันคิดว่าเธอคงรักหญิงคนนั้นเข้าแล้ว ฉันขอโมทนาขอบพระคุณพระเจ้า ที่พระองค์ทรงบันดาลให้เธอประสบเหตุการณ์ที่น่ายินดีเช่นนั้น พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของฉันเพื่อเธอแล้ว

จริงทีเดียว ฉันคิดว่าการที่เธอได้พบหญิงคนนี้ก็คงเป็นผลเนื่องมาจากความเชื่อของเธอ ที่มีต่อพระเจ้านั่นเอง พระเจ้ามักจะไม่ทรงตอบคำอธิษฐานของเราทันที ทั้งนี้ก็เพราะพระองค์ต้องการทดลองความเชื่อของเรา เพื่อสอนให้เรามีความอดทน ถ้าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเธออย่างรวดเร็วและชัดเจนเช่นนั้น ก็เนื่องจากพระองค์ทรงมีพระประสงค์ที่หนุนใจเธอ ในขั้นแรกที่เธอกำลังจะก้าวไปสู่ชีวิตใหม่ และพระองค์มีพระประสงค์ที่จะสอนบทเรียนให้เธอบางประการนั่นเอง พระองค์ทรงทำงานในตัวเธอโดยไม่หยุดหย่อนและทรงอยู่ใกล้ชิดเธอเสมอ

เธอทำให้ฉันอยากถามเสียแล้วสิว่า หญิงคนที่เธอพูดถึงนั้นเป็นใคร อยู่ที่ไหน เล่าให้ฉันฟังอย่างละเอียดได้ไหมว่า เธอไปรู้จักมักคุ้นกับแม่เทพธิดาของเธอเข้าได้อย่างไร เขารักเธอด้วยหรือเปล่า เธอได้ติดต่อบทบาทกับพ่อแม่ของเขาหรือยัง จะให้ฉันเป็นผู้ทำพิธีสมรสให้เธออย่างนั้นหรือ ฉันจะเริ่มเตรียมคำปราศรัยในวันทำพิธีแต่งงานได้หรือยัง

หวังว่าคงได้รับคำตอบจากเธอในไม่ช้านี้

จากครูที่อยากรู้เรื่องของเธอ

โทรบิช

ตำบล.....

3 มิถุนายน ค.ศ.....

เรียนท่านอาจารย์ที่เคารพ

นับตั้งแต่ผมได้รับจดหมายจากท่านอาจารย์ จนกระทั่งบัดนี้เป็นเวลาร่วมสี่สัปดาห์แล้ว ท่านอาจารย์อย่าเพิ่มเตรียมคำปราศรัยในพิธีแต่งงานของผมเลย เพราะทุกสิ่งทุกอย่างได้เปลี่ยนแปลงไปหมดแล้ว กว่าผมจะมีโอกาสแต่งงานก็คงอีกนาน หรืออาจจะไม่ได้แต่งงานเลยก็ได้

เวลานี้ผมกลัวใจจนบอกไม่ถูก ทุกสิ่งทุกอย่างดูมีดมนไปหมด ก่อนอื่นขอให้ผมเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผมกับหญิงที่ผมรักนั้นเสียก่อน ก็ผมได้พบเธอบนรถประจำทางระหว่างที่ผมเดินทางกลับไปบ้านหลังจากได้เยี่ยมท่านอาจารย์แล้ว รถคันที่ผมโดยสารนั้นแน่นมาก ผมและเธอต่างไม่มีที่นั่งต้องยืนไปตลอดทางที่แรกผมเห็นเธออุ้มเด็กอยู่ ผมนึกว่าเป็นบุตรของเธอเสียอีก แต่ในตอนหลังจึงทราบว่าเธอเป็นหลานของเธอ จากการที่ผมและเธอยืนอยู่ใกล้ ๆ กันและรถแล่นผ่านทางโค้งบ่อย ๆ ทำให้ร่างกายของเราเซไปชนกันหลาย ๆ ครั้ง เราจึงมีโอกาสพูดจาปราศรัยกันบ้าง โดยคุยกันเรื่องดินฟ้าอากาศและเรื่องราวต่าง ๆ นานา ผมบอกไม่ถูกหรือครับว่า ความประทับใจที่ผมมีต่อเธอนั้นเป็นอย่างไร บอกได้แต่ว่าเธอไม่เหมือนหญิงคนใดที่ผมเคยพบมาก่อนเลย เธอเป็นคนพูดจาเปิดเผยแต่ในขณะที่เดียวกันก็รู้จักไว้ตัว และวางตัวได้อย่างเหมาะสม ผมบอกตรง ๆ ว่า ผมรู้สึกชอบเธอมากและมีใจติดอกติดใจเธอในทางที่ไม่ดีไม่งามเลย

เมื่อรถมาถึงทางแยกที่เธอจะต้องลง เธอได้ขอร้องให้ผมส่งกระเป๋าเดินทาง และชะลอมบรรจุของเบ็ดเตล็ดให้เธอ แต่พอเธอก้าวลงจากรถ คนขับก็รีบออกรถทันที ผมต้องขอร้องคนขับตั้งเกือบห้า นาทีกว่าเขาจะหยุดรถให้

ผมตัดสินใจลงกลางทาง เพื่อนำสิ่งของซึ่งเป็นสมบัติของหญิงผู้นั้นไปให้เธอ มีกระเป๋าเดินทางสองใบและชะลอมใส่ของอีกหนึ่งชะลอม ผมหอบหิ้วสิ่งของเหล่านี้เดินย้อนกลับประมาณสี่สิบนาที ก็พบเธอยังอุ้มเด็กน้อย ยืนอยู่ข้างทางตรงที่เธอลงจากรถนั่นเอง ทั้งเธอและเด็กต่างกำลังร้องไห้

รถคันนั้นเป็นรถเที่ยวสุดท้ายสำหรับวันนั้น ผมจึงไม่สามารถเดินทางต่อไปได้ ดังนั้นเธอจึงได้เชิญผมให้ค้างคืนอยู่ที่บ้านของเธอซึ่งอยู่ในหมู่บ้าน ห่างจากถนนใหญ่ไปประมาณสามกิโลเมตร

นับเป็นประสบการณ์ที่น่าประหลาดอยู่มาก เธออุ้มเด็กน้อยอีกมือหนึ่งหิ้วชะลอม ส่วนผมหิ้วกระเป๋าสองใบ เมื่อเราไปถึงหมู่บ้าน แทบทุกคนในที่นั้นต่างพากันมองอย่างประหลาดใจ

ผมได้รับการต้อนรับ จากบิดามารดาของเธออย่างเย็นชา ทั้งนี้คงจะเป็นเพราะความเข้าใจผิดนั่นเอง ผมรู้สึกใจคอไม่ดีเลย จนเธอต้องอธิบายถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น บรรยายากศจึงค่อยยังชั่วขึ้น

ผมนำเอาปัญหาของท่านอาจารย์ มาถามตนเองหลายครั้งและก็ได้รับคำตอบว่า “ใช่แล้ว” ทุกครั้งเธอเป็นคริสเตียน เป็นนักเรียนฝึกหัดครู ผมนึกไม่ออกว่าจะมีใครอื่นที่จะเป็นมารดาของลูกของผม ได้ดีกว่าหญิงคนนี้ เธอมีอายุอ่อนกว่าผมเพียงเล็กน้อยและมีสุขภาพสมบูรณ์ และเป็นกันเองกับผมเป็นอย่างดี แม้เราจะไม่ได้พูดกันถึงเรื่องความรัก แต่สายตาของเธอก็แสดงออกให้ผมรู้อย่างชัดเจน

ผมกลับบ้านในวันรุ่งขึ้น บิดามารดาของเธอสุขภาพมาก แต่ไม่พูดจาอะไรกับผมเลย

ต่อจากนั้นเราได้เขียนจดหมายโต้ตอบกันแทบทุกวัน ผมได้สอดจดหมายของเธออันเป็นฉบับที่ผมต้องงนขึ้นใจมาให้ท่านอาจารย์ดูด้วย กรุณาส่งจดหมายฉบับนี้กลับคืนมาให้ผมโดยเร็วนะครับ ท่านอาจารย์คงเห็นแล้วว่าเธอมีความจริงจั่งต่อผมอย่างไร ระหว่างนั้นผมมีความสุขมาก และในสมองของผมมีแต่โครงการหลายอย่าง

แต่แล้ววันหนึ่งเธอส่งข่าวมาว่า บิดามารดาของเธอมีความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินจำนวนหนึ่ง ผมไม่รู้จะหาคำพูดใดมาอธิบายได้ถูกต้อง บิดาของเธอต้องการที่จะประมูลเธอ เหมือนกับการขายสินค้าในตลาด ใครให้ราคาสูงสุด ก็จะได้ตัวเธอไปเป็นภรรยา บิดาของเธอต้องการเงินล่วงหน้าถึงเก้าพันบาท ผมคิดว่านี่เป็นการเริ่มต้นเท่านั้น เก้าพันบาทนี้เป็นเพียงการส่งงวดแรก และคงจะต้องผ่อนส่งต่อไปอีกเท่าใดไม่ทราบ นี่แหละครับเป็นการขายหญิงที่ผมรัก

ท่านอาจารย์ลองคิดดูเถิดว่า ถ้าท่านอาจารย์เป็นผมจะรู้สึกอย่างไร เงินจำนวนนี้เป็นอุปสรรคเกินกำลังของผมจริง ๆ ทฤษฎีความรักที่เด่นซึ่งท่านอาจารย์ได้สอนผมนั้น ไม่อาจแก้ไขปัญหานี้ได้เลย

ไม่มีใครที่ห้ามมิให้เรารักกันได้ หรือแม้แต่การรักลอบอยู่กันด้วยกันหากเราปรารถนาที่จะทำตามประเพณีดูเหมือนว่า การแต่งงานด้วยความรักเท่านั้นไม่เพียงพอ เมื่อจะต้องจ่ายเงินเช่นนี้ หญิงก็กลายเป็นสินค้าไปแทนที่จะเป็นภรรยาของคนที่เรารัก กลับต้องเป็นภรรยาของผู้มีเงินมาก ๆ เท่านั้น

โธ่เงินตั้งเก้าพันคนอย่างผมจะมีปัญญาไปหาที่ไหนมาให้เขาได้ อาจารย์ทำให้ผมเพื่อฝันไปกับชีวิตที่สดชื่นและแสนหวาน แต่ความจริงที่โหดร้ายได้ทำลายความฝันของผมลงอย่างสิ้นเชิง ผมหมดหวังแล้วครับที่จะแต่งงานกับหญิงที่ผมรัก

ถ้าผมจะสมัครเป็นลูกจ้างอาจารย์ตั้งแต่หนุ่มจนแก่ก็คงไม่สามารถเก็บเงินไว้ได้มากถึงเพียงนั้น

การที่ผมพูดเช่นนี้คล้ายกับว่า จะเป็นการโอหังและปราศจากความกตัญญูไป ซึ่งท่านอาจารย์ไม่ควรได้รับคำถากถางเช่นนี้เลย ได้โปรดอภัยให้ผมเถิดครับ เพราะผมไม่ทราบว่าจะระบายความขมขื่นของผมได้อย่างไรและกับใคร

ผมอยากจะร้องออกมาดัง ๆ เพื่อเห็นแก่ชายหนุ่มอีกหลายคน ที่ต้องถูกบังคับให้อยู่เป็น โสัด และถูกผลักดันให้ไปหาหญิงโสเภณี

ผมอยากร้องออกมาดัง ๆ ในนามของหญิงสาวเป็นจำนวนพัน ๆ คน ที่ต้องถูกบังคับให้แต่งงานกับชายแก่ที่ร่ำรวย และโดยมากก็มีภรรยาอยู่แล้วหลายคน

แต่ใครเล่าจะฟังเสียงที่ผมร้องออกมา ผมอยากประณามคน ที่มีตำแหน่งการปกครองบ้านเมือง ซึ่งกินเงินเดือนจากคนยากจน แต่ไม่พยายามทำลายล้างประเพณีที่โหดร้ายและไร้ศีลธรรมนี้เสีย

ผมอยากประณามสังคมซึ่งถือธรรมเนียมการมีสินสอด ที่บังคับให้หญิงต้องแต่งงานกับชายที่ร่ำรวย ซึ่งพ่อแม่เลือกหาให้เท่านั้น ผมอยากประณามบิดามารดาทั้งหลายที่เห็นแก่ตัว และคำกำไรจากชีวิตของบุตรสาวอย่างไร้สาระบรรดาเขาเหล่านี้เกียจคร้านไม่อยากทำงาน จึงพากันขายลูกสาวของตัวเองให้หนี้สิน และเพื่อความฟุ่มเฟือยของตน

ผมขอวอนหญิงสาวทั้งหลาย จงอย่าพากันเพิกเฉย จงมีใจกล้าที่จะต่อสู้กับการที่จะต้องถูกซื้อขายดังสินค้า ผู้ใดที่ยอมตนเป็นเช่นนั้น ก็เท่ากับพาตัวเองเข้าสู่คุกซึ่งมีแต่ความทรมานตลอดชีวิต

ผมขอประณามคริสตจักรที่เพิกเฉย มิได้สอนผมให้ทราบถึงเรื่องนี้ แต่ครั้งผมทำผิดก็กลับลงโทษผมอย่างรุนแรง การกระทำเช่นนี้ จะทำให้ผมรู้ว่าได้อย่างไรว่า อะไรผิดอะไรถูก เป็นการยุติธรรมดีแล้วหรือ ผมขอวอนให้คริสตจักรอบรมและสั่งสอนเยาวชนให้เข้าใจเรื่องเพศ และตั้งศูนย์เยาวชนขึ้น เพื่อให้ชายหญิงรู้จักซึ่งกันและกัน และมีโครงการที่จะช่วยให้เยาวชนได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน เพื่อจะได้ไม่หลงไปกับความสนุกสนานของฝ่ายโลก

ถ้าผู้ใดกระทำผิด คริสตจักรก็ควรลงโทษผู้นั้น ตามกฎของคริสตจักร แต่จงลงโทษอย่างมีใจเมตตา เช่นบิดาลงโทษบุตร และพยายามที่จะช่วยสอนและอธิษฐานเพื่อเขาเพื่อว่าจะได้รู้สำนึกตัว ขอมสารภาพบาป และกลับมาร่วมสามัคคีธรรมกันอีก

เหตุใดหนอพระเจ้าผู้ทรงพิทักษ์รักษาการสมรส ผู้ประเสริฐจึงไม่ทรงให้ผมได้ทำพิธีสมรสอย่างถูกต้อง การแต่งงานเป็นสิทธิพิเศษของคนที่ย่ำรวยเท่านั้นหรือ เหตุใดหนอพระเจ้าจึงไม่ประทานเงิน 9,000 บาท จากสวรรค์ให้ผมในยามที่ผมที่ความจำเป็นเช่นนี้ ฤทธานุภาพของพระองค์ไปอยู่ที่ไหนเสียแล้ว หรือพระเจ้าไม่ทรงมีอำนาจมากกว่าเงินตรา ที่เป็นพระเทียมเท็จเช่นนั้นหรือ โอ พระเจ้าข้าเหตุใดพระองค์จึงทรมานผมเช่นนี้

ท่านอาจารย์ได้สอนผม ให้รู้จักความรักเหมือนอย่างไฟในสวรรค์ แต่เดี๋ยวนี้ไฟนั้นกำลังให้ผมทุกข์ทรมานยิ่งนัก และคงเผาผลาญผมให้ตายไปในที่สุด

ผมไม่ต้องการคำตอบครับ เพราะผมรู้ว่าไม่มีมนุษย์ใดในโลก ที่จะตอบปัญหาเหล่านี้แก่ผมได้จากศิษย์ที่รักของอาจารย์

แฟรนซิส

ข้อความในตอนท้าย ของอาจารย์ผู้สอนชายหนุ่มคนนี้

ข้าพเจ้ารู้สึกท้อใจหลายวัน เพราะไม่อาจหาคำตอบจดหมายฉบับสุดท้ายนี้ให้เป็นที่พอใจได้ แต่เมื่อสหายที่รักข้าพเจ้าผู้นี้อนุญาตให้จัดพิมพ์จดหมาย “ลับเฉพาะ” ของเขา ข้าพเจ้าจึงใคร่ที่จะขอความร่วมมือจากท่านผู้อ่านทุกท่าน ในอันที่จะแก้ไขปัญหานี้ให้ลุล่วงไปด้วยดี

จดหมายฉบับนี้เป็นการคร่ำครวญ อย่างน่าสงสารเป็นการร้องขอความช่วยเหลือ และเป็นการกระตุ้นเตือนหนุ่มสาวที่รู้จักคิดทุก ๆ คน ขอให้เรามาพิจารณากันสักนิดเถิดว่า ประโยคสุดท้ายที่กล่าวไว้ว่า “ไม่มีมนุษย์คนใดในโลกจะตอบปัญหา” ของเขาได้ ว่าจะเป็นเรื่องจริงหรือไม่เพียงใด

ทุก ๆ สิ่งขึ้นอยู่กับคำตอบนี้ เราทุกคนต่างได้รับการขอร้องให้แสวงคำตอบนี้ จงอย่าเพิ่งทอดอาลัยหมั่นหมั้นและสิ้นสติไป เพราะน้ำเสียงแห่งความขมขื่นของผู้เขียนจดหมายนี้ อนึ่งเราไม่ควรเหยียดหยามถ้อยคำที่เขาระบายออกมาด้วยน้ำใจจริง แม้ว่าจะเป็นการกล่าวหาที่ไร้ความยุติธรรมสักหน่อย และไม่ควรเลียงถามว่า ถ้าชายหนุ่มคนนี้มีลูกสาวสองสามคน เขาจะพูดเช่นนี้หรือไม่

ขออย่าให้เราหาข้อแก้ตัวเป็นอันขาด จงเอาใจเขามาใส่ใจเรา เพราะนี่เป็นเรื่องของชายหนุ่มที่ท้อแท้หมดหวังกำลังพูดกับอยู่กับเรา เราจะต้องรับฟังคำร้องทุกข์ของเขา เพราะยังมีชายหนุ่มเป็นจำนวนอีกล้าน ๆ คน ที่กำลังอยู่ในสภาพเช่นเดียวกับเขา

สำหรับข้าพเจ้าเองรู้สึกว่าการจดหมายฉบับสุดท้ายของชายหนุ่มผู้นี้ เป็นการแจ้งให้เราทราบถึงปัญหาที่น่าเศร้าใจ ไม่ใช่เป็นการง่ายนัก ที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะเป็นคริสเตียนที่แท้จริงได้ เดียวนี้ข้าพเจ้าเห็นอย่างแจ่มแจ้งแล้วว่า ผู้ที่จะมีความเชื่อมั่นในพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และดำเนินตามคำสอนของพระองค์ได้นั้น จะต้องมีความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวและความเชื่ออย่างจริงจัง

ในเวลาเดียวกัน การเขียนจดหมายโต้ตอบกันนี้ทำให้ข้าพเจ้าเห็นดวงใจมนุษย์ในทรศนะใหม่ ดังที่พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า “จิตใจของมนุษย์โง่เกินบรรดาทุกสิ่งและชั่วร้ายกาจนัก” ไม่ว่าจะ เป็นชนชาติใดหรือภาษาใด พระเจ้าทรงต้อนรับดวงใจของมนุษย์ไว้ในฐานะที่ทัดเทียมกัน ทันทีที่เราอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า เราจะไม่มี การแบ่งเชื้อชาติชั้นวรรณะอีกต่อไป การที่คนต่างชาติดันไว้วางใจกัน จนถึงกับระบายความลับบอกให้แก่กันได้โดยไม่มีอะไรปกปิดเช่นนี้ จะทำได้ก็ต่อเมื่อพระเยซูคริสต์ประทับอยู่ภายในใจของแต่ละฝ่ายเท่านั้น เพราะว่าพระเยซูทรงสามารถทำให้มนุษย์กลายเป็นพี่น้องกันได้ทั้งโลก

หากไม่มีการสมรส ที่ประกอบด้วยความรักแล้วการสมรสกันอย่างอิสระก็จะไม่มี โปรดจำไว้ว่า ไม่มีการสมรสที่ก่อปรด้วยความรักแท้ใด ๆ ที่จะปราศจากพระคุณของพระเจ้า บางทีเรื่องราวของชายหนุ่มคนนี้อาจเป็นเหตุให้เราเห็นพระคุณของพระเจ้าเด่นชัดขึ้นก็ได้ เราจะเห็นฤทธิ์ของพระเจ้ามาก

ขึ้น ก็ต่อเมื่อตกอยู่ในความทุกข์ หรือ เมื่อมาพบปลายทางที่ตันซึ่งไม่มีทางออกแล้วเท่านั้น เพราะว่าไม่มี
อะไรที่เกินความสามารถของพระเจ้าเลย

พิมพ์ที่ ร.พ. เจริญธรรม 160 เสาชิงช้า พระนคร

นายรูด รุ่งเรืองธรรม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2511

โทร.29242

เราควรจะเจริญรอยตามหลักพระคัมภีร์ที่สอนว่า

1. “จงกระทำทุกสิ่งให้เป็นทีถวายพระเกียรติยศแก่พระเจ้า” (1 โครินธ์ 10:31)
2. “พระคริสต์ก็จะได้รับเกียรติยศในร่างกายของพระเจ้า” (ฟิลิปปี 1:20)
3. “จงให้การสมรสนั้นเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวงและให้ที่นอนปราศจากมลทิน” (ฮีบรู 13:4)
4. “ให้ท่านทุกคนได้รู้จักมีภรรยาในทางบริสุทธิ์” (1 เธสะโลนิกา 4: 4)
5. “ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์” (1 โครินธ์ 6:15)
6. “ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์” (1 โครินธ์ 6:

19)

ท่านผู้อ่านที่รัก ท่านคงตระหนักแล้วว่าหนังสือเล่มนี้มีคุณค่าต่อท่าน และคุณบุตรีกฤติดาของ
ท่านเพียงใดแต่ความประทับใจของท่านอาจจะไม่สมบูรณ์นัก หากท่านมิได้อ่านหนังสือเรื่อง “ดิฉันรัก
ชายหนุ่มคนหนึ่ง” อันเป็นตอนต่อไปของหนังสือเล่มนี้ ราคาเล่มละ 3.00 บาทเท่านั้น

ขอเชิญท่านรับเอาสาระที่เป็นแก่นสาร ควรค่าแก่การศึกษา และรับเอาความประทับใจนี้ไว้ให้
สมบูรณ์โดยการติดต่อสั่งจองมายังเราโดยรีบด่วนที่

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปฎิพัทธ์

พระนคร,4